

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL

Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

17 Haziran Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:156 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!**

Susma Haykır

Emperyalizme

Hayır!

- ✿ **TC'nin Yıkım Paketlerine Sesini Yükselt!**
- ✿ **Emperyalist Dayatmalara Arka Çıkmak, Halkımıza Yapılan En Büyük İhanettir!**
- ✿ **Sendikalar İşverenin ya da İktidarın Değil, Emekçilerin Çıkarlarını Gözetmelidir!**
- ✿ **"Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz!" Sloganını Hasıraltı Edenler, Er ya da Geç Halka Hesap Verecekler!**

İç Sayfalarındaki Haberler:

Sayfa 2

★ KIBRIS TÜRKÜ'NÜN BOYNUNU EĞDİNİZ BİLE

★ BUSH VE ERDOĞAN'IN SAÇTIKLARI "UMUTLAR"

Sayfa 4

★ KTÖS NE YAPMAYA ÇALIŞIYOR?

Sayfa 6

★ KOMÜNİSTİ DE, FAŞİSTİ DE BİR(MİŞ)

Sayfa 7

★ Tahir Gökçebel ile KTOEÖS'ün son döneme bakışını konuştuk

Sayfa 11

★ Ölümüne Çalıştırılıyorlar

Neler Oluyor Neler

Sayfa 3'de

Londra Mektubu
Ahmet Önal

Sayfa 4'te

Nazlıca

Nazlı Şahin

Sayfa 6'da

Parka

Ziya Çelik

Sayfa 7'de

Görüş

Ali Yalçınay

Sayfa 10'da

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Sayfa 10'da

Kavgamız

Yusuf Alkım

Sayfa 11'de

**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

İşçi Sayfası 5'te

- ★ İşçinin Kaleminden
- ★ İşçiler İçin Faydalı Bilgiler
- ★ Bizim Kahvenin Halları

KIBRIS TÜRKÜ'NÜN BOYNUNU EĞDİNİZ BİLE

Başbakan Ferdi Sabit Soyer, yine güney Kıbrıs'a çatarak, Kıbrıs Türk halkının haklarını gaspeden bir çizgi izlediklerini belirterek, Kıbrıslı Türkler'in hak eşitlikleri için mücadele edeceklerini söyledi.

Bunun yolunu da, TC ile işbirliği içinde süreci götürmek olarak çizen Soyer, Kıbrıs Türk halkını ne boynu bükük bırakacaklarını, ne de birilerine teslim edeceklerini kaydetti.

Başbakan neler söylediğinin farkında mıdır acaba?

Birinci olarak Başbakan, Kıbrıs Cumhuriyeti egemenlerinin politikalarına karşı, TC ile işbirliği halinde, yani burjuvalar arası çatışmalar siyasetiyle mücadele etmenin, halkımızın yararına değil zararına olduğunu, bu tür siyasetlerin savaşılar bile yol açacağını farkında değil mi?

Bir burjuva egemen sınıfa karşı, diğer burjuva egemen sınıfın çıkarları doğrultusunda mücadele

etmek, işçilerin mi çıkarınadır, yoksa burjuvanın mı?

Güneyin ve Kuzeyin işçileri ve emekçilerinin her iki tarafın burjuvalarına karşı mücadelesinin örgülenmesi gerekirken, TC emperyalistleri ve Kuzeyin burjuvaları ile

omuz omuza vermek, ne tür bir siyasetin sonucudur?

Bu sorumuzu Başbakan yanıtlarsa seviniriz.

İkinci olarak, Başbakan, Kıbrıs Türkü'nün boynunu eğdirmeyeceklerinden, kimseye teslim etmeyeceklerinden bahsedebiliyor.

Anlaşılan Başbakan'ın hafızası çok yetersiz.

Çünkü daha bir hafta-on gün önce TC ile imzaladığı ekonomik paketi unutmuş olsa gerek...

Kıbrıs Türkü'nün boynunu kime karşı eğdirmeyeceksiniz?

Kıbrıs Türkü'nü kime teslim etmeyeceksiniz?

Böyle içi boş ve gevezelikten ibaret bir söylem olabilir mi?

Şu anda Kuzey TC işgali altındadır.

Şu anda KKTC denilen ve de başbakanı olduğunuzu iddia ettiğiniz "devleti", TC Genelkurmayı ve de Büyükelçiliği idare etmektedir.

Şu anda, Kıbrıslı Türklerin iradesine, TC'nin emperyalist çıkarlarının gerekleri yüzünden, ipotek konmuş durumdadır.

Ve şu anda, sizler, bu halkın iradesini, geleceğini, özlemlerini ve umutlarını TC'nin eline bırakarak

çoktan Kıbrıs Türkünü TC'nin "insafına" teslim ettiniz bile...

Güney Kıbrısla olan anlaşmazlıklara gelince aslan

kesilen hükümet, TC işgali ve bunun sonuçlarına sıra gelince, tam bir "kivirma operasyonu" gerçekleştiriyorlar.

Kıbrıs halkını teslim almak isteyenlere, onun geleceğini kendi emperyalist çıkarları için hiçe sayanlara, TC'ye karşı sesini çıkardığı anda onu ezmeye hazır onbinlerce askerine karşı ne söyleyebiliyorsunuz ki, Kıbrıs Türkü'nü korumaktan, başını eğdirmekten, teslim etmemekten bahsediyorsunuz?

Teslim olanlar, başkalarını teslim etmemekten bahsedemezler!

Kıbrıs halkını TC ile işbirliği lafları altında köleleştirmeye, bağımlılaştırma

çalışanlara karşı sesimizi yükseltme zamanı gelmiştir, geçiyor bile...

BUSH VE ERDOĞAN'IN SAÇTIKLARI "UMUTLAR"

TC Başbakanı Tayyip Erdoğan'ın ABD ziyareti, Kıbrıs'taki çevreleri de heyecanlandırdı.

Erdoğan'ın Bush'la yaptığı görüşmelerde Kıbrıs sorununa da değinmesi, ABD kongre heyetinin kuzey Kıbrıs'ı ziyaret etmesi, referandumdan sonra çözüm için adım atılması, Rum tarafının çözüm konusunda zorlanması, KKTC'nin izolasyonlarının kaldırılması gibi konularda TC'nin görüşlerinin aktarılması, "kime niyet kime kismet" olarak değerlendirilebilir.

Erdoğan'ın bu ziyaretinin, Türkiye'de emperyalizmin egemenliğinin pekiştirilmesi ve özellikle de bölgedeki değişen dengeler konusunda, TC'ye de aslan payı olmasa da, pay verilmesi hususlarında olduğu sanırız açıktır.

Ancak, her zaman olduğu gibi, bu dönemde de, Erdoğan'ın ABD ziyareti ve ABD'nin söylemleriyle ortalığı ayağa kaldıran ve yeni hükümet ile cumhurbaşkanının "akılcı, güncel uygun" siyaseti sayesinde çözüme ulaşılabilirliği konusundaki propagandalar da azmış durumdadır.

Kıbrıs sorununda geline aşamayı, iki tarafın burjuva güçlerinin milliyetçiliğe varan çıkar çatışması ve emperyalistlerin "it

dalaşı" olarak tespit edecek olursak, Erdoğan'ın ABD ziyareti ve bu ziyaretin sonuçları hakkında daha sağlıklı değerlendirmeler yapabiliriz.

Son Annan Raporunda ele alınan hususların, "Türk tezini güçlendirdiği" ve adil olmadığı şeklindeki Rum söyleminin karşısında, yine referandumda ve seçimlerde, kuzey Kıbrıs'ın çözüm istediği, bunu da eylemiyle gösterdiği, TC'nin de "eskisi gibi" bu konuda engel teşkil etmediği yönündeki karşı tezi görebiliriz.

ABD ziyaretinin arkasında yatanın da, TC'nin hem AB üyeliği, hem de Kıbrıs meselesindeki tavrının ne kadar "olumlu ve de ılımlı" olduğu, TC'nin bu manevralarının desteklenmesi ve güçlendirilmesi gerektiği noktası gözle görülebilir.

Kıbrıs meselesine çözüm bulma niyetinde olan emperyalistlerin Oval Ofislerde, kapalı kapılar ardında neler görüştiklerini tam olarak kestirmek güçtür.

Ancak görünen o ki bu ziyaret,

son ABD ziyareti hem Kıbrıs'taki TC'ci iktidarın politikalarını okşamış, hem de çözüm yahut ortak vatan gibi artık slogandan ibaret olan politikaların terkedildiği izlenimini vermiştir.

Şöyle ki, TC başta olmak üzere diğer emperyalistlerle birlikte iş yürüten kesimler, doğrudan ticaretten tutunuz da, kapıların kapatılmasına, mal-mülk davalarındaki hukuki oyunlardan tutunuz da, yeni ekonomik paketlere kadar, hedefin çözüm ve ortak vatan yaratmak olmadığını

göstermektedirler.

Emperyalistlerin, Kıbrıs sorununu geçmişte olduğu gibi tarihlere tabi kılarak hala umut tacirliği yapması, ve onların desteğiyle iktidara gelenlerin de bu tür tarihlerle, bu suça ortak olmasını gözardı etmemeliyiz.

3 Ekim'e kadar çözüm şeklinde altı boş laflara artık karnımızın tok olması gereklidir.

Emperyalistler ve onların himayesindeki yerel burjuva güçlerin çıkarları tam bir çatışma noktasındadır.

Güney Kıbrıs burjuvalarının açıklamaları ile kuzey Kıbrıs burjuvalarının açıklamalarını dikkatli takip etmek gerekiyor.

Mal-mülk davalarından, vatandaşlık sorununa, ekonomik alanda sınırsız ve amansız rekabeti geliştirecek paketlerden, uluslararası dengelere kadar, birçok somut olgu bunu kanıtlamaktadır.

Bu bakımdan, ABD'nin ve de TC'nin ağızlarına sakız ettikleri çözüm gibi laflara değer biçmemek gereklidir.

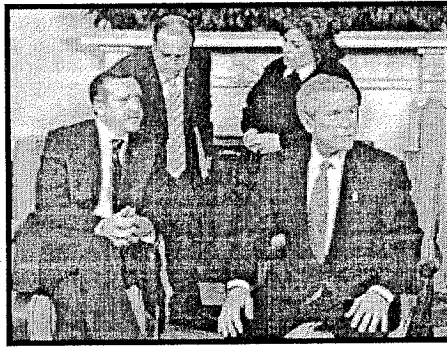
Çünkü, Kıbrıs sorununun gittiği yer, Euro-Taksim noktasıdır.

İzolasyonların kaldırılması, doğrudan ticaretin yürürlüğe girmesi, yeni ekonomik paketin kabulü, zaten birbirleriyle amansız bir çatışma içinde olan burjuva güçler arasındaki çelişkilerin kuvvetlenmesi ve derinleşmesine dalalettir.

Bu açıdan, Kıbrıs sorununu Bushlarla, Tayyiplerle, Annanlarla çözmek yerine, arasında sorun olmayan kesimlerle çözmek gereklidir.

Bu kesimler de, ada üzerinde yaşayan emekçi halktır.

ABD'nin, TC'nin, İngiliz'in insafına kaldıysak, bu sorun değil 3 Ekim'de, 33 Ekim'de bile çözülemez.

Neler Oluyor Neler...

ÇÖZÜMSÜZLÜKTEN GINA GELDİ

Birkaç sene önce Fatma Azgın'a çözümsüzlükten gına geliyordu. CTP için "halkımıza ha çözüldü ha çözülecek diyoruz. Ama çözülmüyor. Yalancı pozisyonuna düşüyoruz" gibi sözler ettiydi. Alıştı. Çözümsüzlüğün esas nedeni olarak burjuva-emperyalist çözüm stratejisini görmezden alırsın. O yalancılık stratejisini sürdürmek için, ona incir yapraklığı yapmaya da devam edersin.

Bu çözümsüzlüğe kızgınlar, hem de Azgın kızgınlar safına Serhat bile katıldı. Ama fukaracığım bir türlü burjuva-emperyalist stratejilerden vaz geçemiyor. Hem çözülmeyi ve çözülmeyecek diye kızıyor, hem de çözülmeme nedeni olan burjuva-emperyalist stratejinin 'yeni ve orijinal, bir o kadar da eski' tiplerini önererek Fatma Azgın türü incir yapraklığından da vaz geçemiyor!

Biz diyoruz burjuva-emperyalist strateji, bin bir çeşidiyle bu strateji çözümsüzlük stratejisidir. Hayat bunu ispatlıyor. Ama bizim burjuva ve burjuva kuyrukçusu 'yurtseverler' bu stratejiden vaz geçemiyorlar. Onu yaşatmak için onu bin bir şekle koyup savunmanın yollarını, halkımızı kandırmanın ve o burjuva-emperyalist çerçevede tutmanın yollarını aramaktan ve de bulmaktan- vaz geçmiyorlar!

ANTİ-EMPERAYLİZM VE AMA!!

Son dönemde hem AKEL, hem de AKEL ve CTP karşıtı olduğunu, hatta anti-emperyalist olduğunu iddia eden, gel gelelim burjuva-emperyalist stratejiden kopmayan tüm kesimlerin işin alsında ortak fikir sahibi oldukları iyice ortaya çıktı.

Bunlardan AKEL ve onun gençlik örgütü EDON,

açık bir şekilde emperyalizme karşı söylemlerini artırdı. Böyle yaptıklarında, ve de böyle yaptıkları için kendilerine o zaman niye emperyalizme karşı birleşik cephe üzerinden Kıbrıs'ın kurtarılması stratejisini benimsemedikleri sorulduğunda, şu anda emperyalizme karşı savaş yapmanın ham hayal olduğu, şu anda işin emperyalizme karşı savaş aşamasında olmadığı, gerçekçi olunması gerektiğini belirttiler!

Aynı dönemde, YKP'den tutunuz, YKP çatısında iş yapan Troçkist eğilimli, ve de tabii ki 'anti-emperyalist' yoldaşlar da açık bir şekilde fikirlerini ortaya koymak zahmetine katlandılar. Emperyalizme karşılar ama, emperyalizme karşı kavga etmek ham hayaldir. Palavradır. O iş yapılamaz.

Burjuva-emperyalist stratejideki ortaklık, kaçınılmaz olarak düşmanın (emperyalizmin)

gücünü büyötmek, kendi gücünü (başta işçiler olmak üzere halkın gücünü) küçümsemekle, burjuvaziye, emperyalizme karşı tam bir yenilgi ruhuyla el ele gitmek zorundadır. Bu noktada birbirine karşı düşman

kardeşleri oynayan sol, barışsever, yurtsever kanadın işin aslında bir ve aynı oldukları, bu karşılıklı düşmanlıklarının da işte bundan kaynaklandığı da tekrar ortaya çıkmış oldu!

DEMOKRASİ VAR VE AMA!

Güneyde, KC'de, demokrasi var mı? AKEL der ki var!

AB'de, Güneyin, KC'nin üyesi olduğu AB'de demokrasi var mı?

AKEL ve hem Güney hem de Kuzeyin tüm 'barışsever, demokratik, yurtsever, sol' ve de tabii ki burjuva-emperyalist strateji savunucusu güçler der ki var!

İyi ama o zaman anti-emperyalist birleşik cephe stratejisinin demokrasi çerçevesinde

savunulmasını engelleyen nedir? Emperyalizmin gücü isterse bizden bir milyon kat fazla olsun. Ki bizim önerimiz bundan ibarettir. Anti-emperyalist birleşik cephe stratejisini demokrasi çerçevesinde, demokratik yöntem ve kurallarla savunmak! Hakkımız. Halkımız da desteklerse uygulamak da hakkımız. Niye? Çünkü herkesin üzerinde anlaştığı üzere demokrasi var, ve de demokrasilerde vatandaşın çoğunluğu ne derse o olur! Ne

demek oluyor şimdi bu emperyalizm çok güçlü, biz bu nedenle emperyalizme karşı savaşı başlatamayız, şimdi zamanı değil sözleri! Elde silah

savaş çağrısı mı yaptık biz size? Yok! Var olan demokrasi çerçevesinde, demokratik kurallar çerçevesinde, vatandaşa hep birlikte gidelim ve diyelim; bu emperyalistler bu memlekette hakim oldukça bizim sorunlarımız çözülmez. Bunları def etmek bizim demokratik hakkımızdır. Oyunu ver bana ve bunları atalım! Hepsi bu!

Ne yani, koskoca 'demokrasi beşiği AB' bu sonuca karşı mı çıkacak? En azından bunu yaparak halkımıza gitmemize karşı mı çıkacak?

Kararınızı verin diye bir laf vardır. AB demokratik mi? Demokratikse ve siz AB üyesiyseniz, demokrasiyi niye halkımızı top yekûn olarak emperyalizme ve burjuvaziye karşı örgütlemek için kullanmıyorsun uz? Niye bu demokrasiyi illa burjuva-emperyalist kuyrukçusu siyasetinizi savunmak

için kullanmak istersiniz!

Tutarsızsınız tutarsız! Çünkü ve de gerçekçi olalım, burjuva-emperyalist kuyrukçusunuz!

Ya Kuzeyde? Derler ki demokrasi yok! İyi de kardeşim, bize bu

demokrasi olmayan yerde seçimlere katılma ve seçimlerde istediğimiz fikri savunma hakkı verildi. İster demokrasi olsun, isterse olmasın. KSP bu hak ve imkanı kullanarak emperyalizm karşıtı programla halkımızın karşısına çıktı! Türkiye dahil tüm garantörlerin dışlanacağını ilan eden programla sizin karşınıza çıktı! Niye desteklemediniz? Demokrasi yok diye mi? Ne alakası var bunun şimdi demokrasinin varlığı ve yokluğuyla -ki sizin çok sevgili ve de demokratik AB'niz de gözetliyordu bu seçimleri! O da yetmedi, birde burjuva-emperyalist stratejinizi savunan siyasetlerle karşımıza çıktınız?

Gerçekçi olalım. Eğri oturup doğru kalkalım. Siz bin bir bahane bulup emperyalizme karşı örgütlenmenin karşısına dikilmekte, burjuvaziye kuyruk olmakta,

empereyalizme incir yaprağı olmakta kararsınsınız. Sizlerle birlikte emperyalizme karşı savaş imkansızdır. Hepinizin birden yenilgiye uğratılması

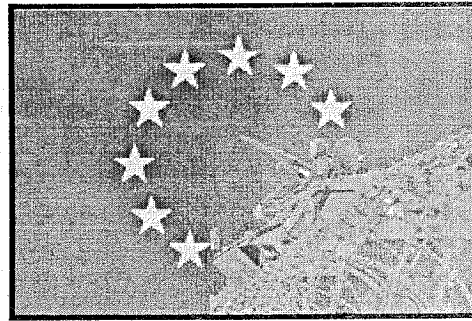
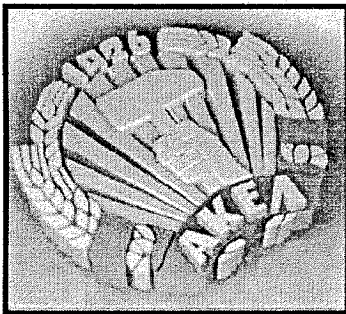
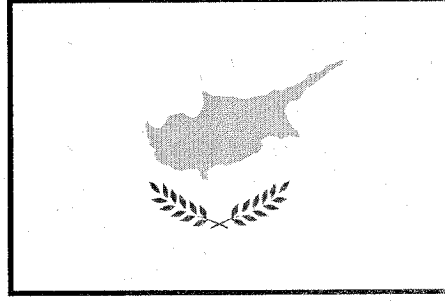
empereyalizmi yenmenin ön şartıdır!

Ve bu gerçek fazla sırtıtmaya başladığı için, sizler komünizme karşı, burjuvaziye ve emperyalizme karşı savaş gündeme koymak isteyen herkese karşı yürüttüğünüz ve de görülen

o dur ki yürüteceğiniz bu kavgada, yeni yeni söylemler ve metotlar geliştireceksiniz!

Başka iş ve siyaset sizin burjuva temelimize

dinamit koyacaktır çünkü!

Londra Mektubu

A. Önal

Mücadele Yeniden Başlıyor

Kıbrıs sorunun burjuva çerçevede çözilemeyeceği gün gibi ortada... Bundan iki yıl önce Kıbrıs'ta bir anlaşma olacağına kesin gözü ile bakan ve AB çerçevesinde çözümü fanatik bir şekilde savunan Afrika gazetesi yazarı ve Toplum Postası ekibinden Serhat İncirli bile burjuva çerçevede bir çözüm olamayacağını kabul etmek zorunda kaldığını geçtiğimiz gün gördük.

Erdoğan, Talat, Ferdi ve Serdar'ın Kıbrıs ile yaptığı açıklamalar bunu açıkça gösteriyor. Tüm bu gerçekler ışığında kitleler burjuva politikalarla meşgul edilmeye devam ediliyor yine de...

Güney-Kuzey kapılarının açılması ve özellikle de Girne ve Mağusa yöresinde inşaat patlaması Kuzey Kıbrıs'ın ekonomisine ciddi miktarda para akışını da beraberinde getirdi. Kuzey Kıbrıs'ta son 2-3 yılda meydana gelen gelişmelerle beraber mantar gibi türeyen milyonerler mevcut düzenin değişmesini arzuluyorlar mı? TC'nin önünü açmak isteyenlerin de bu gelişmeler sayesinde statülerini sağlama almak amacıyla politik oyunlar oynadığı

ve kitlelere samimi bir şekilde şeffaf davranmadıklarını görmemek mümkün mü?

Kitlelerde karamsarlığın sürdüğü ve siyasi konularda ise bir dizi hayal kırıklığının yaşandığı bu dönemde siyasetimizi kitlelere anlatmanın ancak ve ancak sabırlı bir çalışmanın ürünü olacağını unutmamalıyız. Çalışmalarımızı yakın gelecekte kitleleri canevinden vurmaya yönelen burjuva-empyralist politikacılara karşı yoğunlaştırmalıyız.

Sözüm ona "liberal ekonomi", "verimliliği artırma", "AB normlarını yakalama" ayak oyunları ile bir dizi kurumlar özelleştirilmeye gidiliyor kuzeyde... Kuzey'deki CTP-DP hükümetinin kamu sektöründe çalışanları azaltmaya girişmesi bu liberal ekonomi uygulamalarının bir parçasıdır. Oysa kamu sektöründe var olan israfı yaratanların da kamu üst yönetimi olduğu açık bir gerçek. Hükümet ve devlet dairesi müdürleri kendi ahabları olan bir avuç patrona ve işletmelere devlet dairelerinin olanaklarını sonuna kadar sağlarken sıradan vatandaşın ihtiyaçlarını dikkate bile almıyorlar. Plansız piyasa ekonomisi olan kapitalizmde bundan farklı bir şey

de beklenemez.

Kamu sektöründeki bunca israf sadece kuzey Kıbrıs'ta değildir. En gelişmiş kapitalist ülkelerde de bu böyledir. Devlet daireleri çalışanları tekellerin ihtiyaçlarını karşılamak için bir dizi projelerde gece gündüz uğraşırken işçi, emekçi ve yardıma muhtaç olan büyük çoğunluğun ihtiyaçlarını dikkate alan bile yoktur. Örneğin, yüzlerce yıl Britanya topraklarında kimlik kartı olmadan yaşayan İngiliz toplumuna kimlik kartı uygulamasının ön projeleri için milyarlarca sterlin harcanmıştır. İngiltere'de faaliyet yürüten çok uluslu tekeller yeni kimlik kartı uygulamaları ile elde edecekleri kârları gördük sonra kudurmuş köpeğe benziyorlar. Uygulamaya girecek her kimlik kartının maliyetinin 300 sterlin olduğu dikkate alındığında bu çok uluslu şirketlerin milyarlarca sterlinlik vurgun yapacağı açıkça görülüyor.

Blair hükümeti ise kimlik kartları sayesinde "verimliliği artıracağını", "terörizmle mücadele edeceğini" ilan etse de devlet dairelerinin hala hazırda çok uluslu tekeller için çalıştığı gerek kimlik kartlarında olsun gerekse diğer

alanlarda kendini açıkça sırtıyor.

Kuzey Kıbrıs'ta öngörülen ekonomik uygulamalar tam da bir avuç patronların ve çok uluslu tekellerin Kıbrıs'ta önünü açmaya yöneliktir. Geçtiğimiz haftalarda Fransız ve Hollanda işçi ve emekçileri tarafından reddedilen AB Anayasası'nın temelini oluşturan Liberal Ekonomi Sistemi'nin Kuzey Kıbrıs'a dayatılmasından başka bir şey değildir.

Dolayısı ile CTP-DP hükümetinin kuzey Kıbrıs'ta kapitalizmin önünü açma girişimlerine karşı dururken bizler, kör piyasa ekonomisine alternatif olarak işçi ve emekçilerin kendi yaşamlarını gönüllü bir şekilde düzenleyeceği SOSYALİZM sistemini öne çıkarmalıyız. Sosyalizm'i elde etmenin yolunun da adanın her türlü empyralist ekonomi ve askeri dayatmalarının ortadan kaldırılmasından geçtiğini unutmamalıyız.

Mücadelemizi bu çerçevede yeniden yükselttiğimiz oranda kitlelerin karamsarlık ve hüsrana alternatif başarı sağlanacaktır.

KTÖS NE YAPMAYA ÇALIŞIYOR?

Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası'nın son süreçteki tavırlarını anlamakta zorlanmaktayız.

Bilindiği üzere, KTÖS ve KTAMS, Maliye Bakanı ile yapılan görüşmelerde masadan daha önce diğer sendikalarla anlaştıkları ilkeleri ve hedefleri elde etmeksizin imza koyarak ayrılmışlar ve özellikle KTOEÖS'nin büyük tepkisiyle karşılaşmışlardır.

KTOEÖS ile KTAMS-KTÖS arasındaki tartışmalar uzun bir süre gündemde yer almış, sendikalar tabiri yerindeyse soğuk bir savaşa girmişlerdi.

KTÖS'ün daha önce diğer sendikalarla anlaşılan "hedefler elde etmeksizin masadan kalkmak yok" kararına rağmen mali protokole imza koyması, sendikaların pasifize edilmesinin ve "hükümetleştirilmesinin" bir göstergesi olarak algılanmıştı.

Daha önceki hükümetlerle olan görüşmelerde kıyasıya "pazarlık yapan", gerek masa başında,

gerekse de masada sonuç alınamayınca sokaktaki grevleri ile ön saflarda yer alan KTÖS'ün bu tavrı değiştirmesinin, ülkedeki "vizyon" değişikliği ile bağdaştırmak sanırsız ki yanlış olmayacaktır.

Ancak gelin görün ki aynı KTÖS, TC ile KKTC arasında imzalanan mali-ekonomik işbirliği paketine de sert tepki göstermektedir.

KTÖS yetkilileri her platformda bu tür paketlerin dayatmacı paketler olduğunu ve şiddetle kınadıklarını dile getirmektedirler.

Şu anda ülkedeki gelişmelerin hiçbirinin birbirinden kopuk değildir.

Şöyle ki; TC'nin dayattığı yıkım paketinin imzalanması ile sendikalarla devlet arasındaki görüşmelerin bu şekilde

sonuçlanması tesadüften mi ibarettir?

Sendikaların haklı taleplerine devletin -yani burjuvazinin- kayıtsız kalması ve kendi taleplerinde ısrarcı olması karşısında örgütlenilmesi gereken

şey mücadele etmek iken, KTÖS'ün devletin şartlarını -ve de kabul ettirebildiği oranda kendi tavizlerini- kabul ederek masadan ayrılması, imzayı atması ile, devletin ekonomik politikasına yön veren TC-KKTC ekonomik-mali

işbirliği protokolüne "hayır" diyerek karşı çıkması birbiriyle gelişmiyor mu?

TC'nin dayattığı yıkım paketinin ekonomik ve sosyal sonuçları değil midir sendikalar ile devletin yürüttüğü "pazarlığın" bu şekilde sonuçlanması?

Sendikaların şu anki çelişkili

durumları TC'ye bağımlılık ilişkilerinin bir sonucu değil midir?

TC'ye bağımlı bir hükümet ile başbakanın varlığı, ve de CTP milletvekili olan sendika başkanlarının tutumları da bir başka çelişki nedeni değil midir?

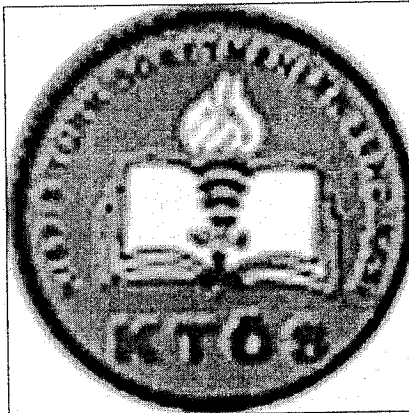
Eğer yıkım paketine "hayır" deniyorsa, yıkım paketiyle ilintili olarak gelişen devletin hak gaspedici tavrına da "hayır" denmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Çünkü tüm bu olgular, birbirinden bağımsız ve soyut şeyler değildir.

Sendikalarımız, sınıf sendikacılığı yapmak istiyorlarsa, empyralizme karşı net tavır almak durumundadırlar.

Empyralizmin bir uygulamasına karşı olmak, diğeri karşısında desteklemek gibi duruşların sergilenmesine son verilmelidir.

Bu tür tutumlar devam ettiği sürece, sendikalar açmazdan kurtulamayacaklardır.

İşçinin
Kaleminden

Üniversite öğrencilerinin birçoğu
Güney'de inşaatlarda çalışmaya
hazırlanıyorlar. Böyle olunca, hem maaşlar
düşecek, hem de iş bulmak zorlaşacak. İyi
de, yanlış kim yapıyor?

Asgari ücretlerle akıllarına estiği
gibi oynayanlar, asgari ücretin ne
kadar olduğuna karar verenler,
acaba ayda kaç bin YTL
kazanıyorlar?

İŞÇİLER İÇİN FAYDALI BİLGİLER

* "Tehlikeli Olay", bir işyerinde
veya iş gereği olarak işyeri dışında
meydana gelen ve herhangi bir kaza
veya yaralanmaya sebep
olmamakla birlikte, çalışanların
sağlık ve güvenliği için tehlikeli
sayılan bir olayı anlatır.

* "Yetkili Mahkeme", İş
Mahkemesini, yoksa işin bulunduğu
yerin yetkili Kaza Mahkemesini
anlatır."

İşyerleri ile İşçilerin Kaydı İşyerinin Tescili:

* Bu Yasa kapsamına giren bir
işyerini kuran, devralan, çalışma
konusunu kısmen veya tamamen
değiştiren, işyerini kapatan veya her
ne şekilde olursa olsun faaliyetine
son veren gerçek veya tüzel kişiler,
örneği Dairece hazırlanacak
bildirgeyi düzenleyerek bir ay içinde
Daireye vermek zorundadırlar.

* Bildirgeyi verene, alındığını

gösteren bir belge verilir.

* Bildirgenin Daireye verilmemesi
veya geç verilmesi bu Yasada
belirtilen hak ve yükümlülükleri
ortadan kaldırmaz.

* Bu madde kuralları uyarınca
verilen bildirgeye dayanarak işyerleri
tescil edilir.

* İşyeri kurma veya devralma
kaydı için alınacak harç 7.000.000.-
TL (Yedi Milyon Türk Lirası)'dır. Bu
harç, on katını aşmamak koşuluyla,
Bakanlar Kurulunca, her yıl, yıllık
enflasyon oranı göz önünde
bulundurularak artırılabilir.

* İşveren, bu madde kuralları
uyarınca, işyeri kurma veya
devralma kaydını süresi içinde
yerine getirmese, kayıt için
alınacak harçlara sürenin bittiği
tarihten başlayarak Kamu
Alacaklarının Tahsili Usulü
Yasasında belirtilen oranlarda
gecikme zammı uygulanır.

Kaynak: KKTC İş Yasası

YOLCU

Yıllarca önce
araba kullanmasını öğrenirken

ustam sigara içirtirdi bana.

Ve yoğun trafiğe çıktığımda
ya da keskin dönemeçlere geldiğimde

sönerse cigaram,

direksiyonu alırdı elimden.

Ben araba kullanırken fıkralar da anlatırdı
ve eğer ben arabayı sürerken kendimi işime kaptırıp da

fıkralarına gülmediysem

direksiyonu alırdı elimden.

Güvensiz hissedirim kendimi, derdi. Korkutur beni,
soförlü kendini işine gereğinden fazla kaptırdığını görmek
bir yolcu olarak.

İşte ben de o zamandan beri

gereğinden fazla dalmamaya bakarım yaptığım işe.

Çevremde olup biten şeylerle de ilgilenirim.

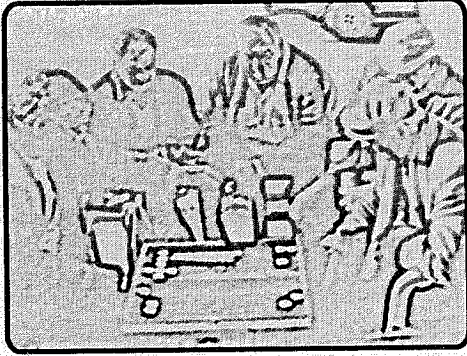
Birileriyle konuşmak için işime ara veririm çoğu kez.

Bir cigara içemeyecek kadar hızlı araba sürmekten
vazgeçtim.

Yolcuyu düşünüyorum artık.

Bertolt Brecht

Bizim Kahvenin Halları

Mülayım Dayı: Noldu be Amed, Buldumun olum
bicez iş?

Ahmet: Yok be dayı, ne gezer? Gelen, gideni
aradır derler ya, tam o hesab!

Mülayım Dayı: Neçün be, noldu da öyle den?

Ahmet: Daha nolsun be dayı! Esgiden sadece
devled dairelerinde iş bulamazdık, şindik ne
devledde, neda özelde! Mimlediler bizi anlayacağın!

Kazım: (sinirlenerek) Necin be! Neyi var
devledin? Esgiden solcu olduğunda giremezdin
kapıdan, şimdi öyle mi ya! Bak bütün gençcikleri
alırlar işe şimdi, hele sol görüşlüysen hiç gorgma!

Ahmet: (canı sıkkın) Ya be Kazım abi, senda öyle
san, işe aldıkları gendi partilileridir hep!
Gomunistlere gene iş yok anlayacağın!

Kazım: Neçün be, CTP'da Gomünist değil mi ya?

Ahmet: Ya abi, gomonistdir! Hem da en büyük
gomünist! Yahu allahasıon, adamlar dedi bana,
"Bırak o partiye gidmeyi artık da seni da alalım
bicez işçiğel!" Yani anlayacağın isdifa ed partinden da
gel bizim partiye demeye getirdiler bana!

Mülayım Dayı: Yog da be Amed! Ma ciddisin be!
Ulan hiç solcu solcuya yapar öyle şey be! Ayıbdır be
oğlum!

Kazım: Neçin be dayı, aklını gullansın biraccıg,
arkasını sağlama alsın ilk önce, sonra düşünsün
gomonistliği!

Ahmet: Doğrudur be abi, arkamızı lazım
dayaylım bunlara değil! Yetmez bu gadar senedir
Ulusalçılar dayadı bize, biraccıgda bunlar dayasın!
Nolacak! Alışdık dayamaya arkamızı nasılsa!

Nazlıca

Nazlı Şahin

Emret Başkanım!

TC Başbakanı R. Tayyip Erdoğan geçtiğimiz günlerde ABD Başkanı Bush'la görüştü. Bu görüşmeden bir gün önce Erdoğan, Amerikan-Türk Konseyi'nin (ATC) 24'üncü yıllık konferansında şöyle diyordu; "ABD, kalıcı uluslararası güvenlik, istikrar ve ekonomik gelişme ortamının sağlanabilmesi yolunda dikkatini özellikle geniş Ortadoğu ve Avrasya bölgelerine yöneltmekte, buralarda kendini gösteren değişim dinamiklerini desteklemek gayretindedir. Uzun vadede de, bu stratejinin başarılı olması, Türkiye'nin merkezinde yer aldığı bu geniş coğrafyanın bir barış ve refah kuşağına dönüşmesi anlamına gelecektir. Dolayısıyla, Türkiye'nin, ABD'nin bu vizyonunu ve stratejisini paylaşmasından ve desteklemesinden daha doğal bir şey olamaz."

Erdoğan'ın ABD ziyaretinin amacı, kendisinin bu ifadelerinden daha açık bir biçimde anlatılabilir mi? Ancak ABD'nin Geniş Ortadoğu ve

Avrasya bölgelerinde yaptığı işlerin barış ve refahla bir ilgisinin bulunmadığı, yaşanan olaylarla açıkça ortadadır. Irak ve Afganistan'da olup bitenler ortada. ABD'nin Suriye ve İran'a yönelik emperyalist emelleri ise zaten biliniyor. Orta Asya ise kaynayan bir kazan durumunda.

Görüşmenin ardından ortak bir açıklama yapan Bush ve Erdoğan sözlerine "stratejik işbirliği" vurgusuyla başladı.

Bush, "Erdoğan ile birçok konuda çok kapsamlı görüşmelerde bulunduk. Bunun sebebi de, Türk Amerikan ilişkilerinin çok önemli stratejik ilişkiler olmasıdır" dedi. Başbakan Erdoğan'a, Geniş Ortadoğu Projesine verdiği güçlü destek dolayısıyla memnuniyetini bildirdiğini ifade eden Bush, "Türkiye'nin demokrasisi, Ortadoğu'daki insanlar için önemli bir örnek. Ben de Erdoğan'a bu yöndeki liderliği için teşekkür etmek istiyorum. Ayrıca Başbakan'a Türkiye'nin Afganistan'daki liderlik rolü

dolayısıyla da teşekkür ediyorum" diye konuştu.

Bush, Erdoğan'ın kendisine, Türkiye'ye daha fazla Amerikan yatırımı yapılması konusunu gündeme getirdiğini, kendisinin bu yönde yardımcı olmaya çalışacağını bildirdi. Bush, "Bütünüyle değerlendirsek, çok zengin ve verimli bir görüşme oldu" dedi.

İşbirlikçi egemen sınıfların, ABD'nin bölge politikalarını desteklemeleri ve emirleri yerine getirmeleri bu güne kadar olduğu gibi bu günden sonra da daha hızlı ve şiddetli bir biçimde gerçekleşecektir.

Erdoğan bütün bu konularda ABD'ye açık çek vererek, yakın geçmişte halkın baskısıyla atamadığı adımların, tereddütte kaldığı konuların hesabını vermiş, "stratejik ortaklık" isteğini yinelemiştir ve yakın geçmişin "hatalarının" tekrarlanmayacağını güvencesi verilmiştir.

Bush'un "Ülkenizdeki ABD

karşılığını durdurun!" emrini yerine getirmek için kollar biraz daha yukarı sıvanmıştır.

Kıbrıs'ta izolasyonların kaldırılması için Ercan'dan ABD'ye direk uçuşların olmasını da Bush'tan isteyen Erdoğan, Kıbrıs meselesi için bir şeyler yapmış olmanın da gururunu taşıyor. Sanki Ercan'dan uçuşlar başlarsa Kıbrıs sorunu çözülecekmiş gibi bir hava yaratılmaya çalışılıyor. Ona göre tek sorun izolasyonlar. Sayın Talat ve CTP de Sayın Erdoğan'la aynı politikayı izlediği için çözümü kendi halkıyla birlikte ortak vatan yaratmak mücadelesinde görmeyip ABD'den beklemektedirler.

Ama Türkiye halkı, Erdoğan gibi düşünmüyor, ne GOP'a (Genişletilmiş Ortadoğu Projesi), ne Suriye'ye, ne de İran'a karşı ABD-Türkiye işbirliğine izin vermeyecektir! Amerika ve AB emperyalizmi ve onların işbirlikçileri Türkiye ve Kıbrıs'ta emekçilerin ve halkın tokadını yiyeceklerdir.

KOMÜNİSTİ DE, FAŞİSTİ DE BİR(MİŞ)

Hasan Erçakıca, 9 Haziran tarihli Yenidüzen gazetesindeki köşesinde, Fransa'da AB Anayasasına çıkan "hayır" oyunu değerlendirmiş ve değişen değerleri, koşulları "süzgecinden" geçirerek, komünistler ve faşistleri bir kefeye koyabilmiş...

Ne diyor Erçakıca?

"Eski sol tutuculaştı; artık faşistlerle birlikte bile hareket edebiliyor. Bu sadece Fransa'da değil, Türkiye ve güney Kıbrıs'ta da öyledir"

AB anayasası, Erçakıca'nın ve partisinin siyasetine tastamam uyuyorsa, yani liberal, işçi düşmanı, kazanılmış hak düşmanı, emek düşmanı politikalar CTP siyasetine uyuyorsa ki son ekonomik paketin imzalanmasıyla bu politikalara CTP'nin onay verdiği ortadadır. Erçakıca gibilerinin AB anayasasına karşı çıkan komünistleri faşistlerle bir kefeye koyması anlaşılır birşeydir.

Çünkü bu siyaset, "değişen dünya koşulları" adı altında kendini emperyalizmin rüzgarına

göre ayarlamayı, emperyalizmi yıkmak değil, "değişen" emperyalizmi iyileştirmek, şirin göstermek misyonuyla karşı karşıyadır.

Çünkü bu siyaset, solun bundan sonraki görevinin emperyalizmi yıkmak değil, onunla uyumlu hareket etmek olduğunu savunmaktadır.

Bu bakımdan da, milliyetçi/burjuva çıkarlar doğrultusunda AB anayasasına "hayır" diyen faşist kesimlerle, işçi sınıfına

karşı organize bir saldırıya karşı durmak amacıyla "hayır" oyu veren komünistleri utanmadan aynı kefeye koyma cüretini kendilerinde bulmaktadırlar.

Emperyalizm konusunda bu denli ciddi hatalı tespitler ve yollar çizen bu siyasetin temsilcilerinden Erçakıca, yazısının sonlarında, Kıbrıs sorununun kökenini de, yaratıcılarını da gözlerden gizlemek için "derin" bir teorik tespitte bulunuyor ve diyor ki;

"Emperyalist dediğimiz güçler Kıbrıs sorununu çözmek için çalıştıkları halde bu sorun bir türlü çözülmüyorsa, sorunun kökenleri konusunda yeni bir anlayışa

ihtiyaç vardır. Kıbrıs sorunu, emperyalizmin yarattığı bir sorun olmaktan daha çok, Kıbrıs'ta yaşamakta olan iki etnik toplumun egemenlik çatışması değil mi?"

Kıbrıs sorununun yaratıcıları, yani emperyalistler, kendi yarattıkları sorunları çözememe konusunda profesyonelleştiklerine göre, ve halk artık bu güçlerin bu tür sorunları çözemeyeceği gerçeğini yaşayarak görmeye başladığına göre, yeni bir yöntem bulmalı Erçakıca...

O da nedir?

Kıbrıs sorununun yaratıcısını/yaratıcılarını değiştirmek, gözlerden gizlemek...

Emperyalizme karşı olası bir cepheleşmenin önüne, emperyalistleri şirin göstererek set çekmeye çalışmak...

Sorunu emperyalistlerin değil, ada üzerinde yaşayan halkların çıkardığı safsatasını yaymak...

Bu şekilde, hem emperyalistlere ve onların faaliyetlerine karşı Kıbrıslı komünistlerin halkı örgütleme çalışmalarına darbe vurulacak, hem de güneydeki Rum

egemenlerinin politikalarına karşı, CTP önderliğindeki kuzey burjuva egemenlerinin politikalarının halk tarafından desteklenmesi ve milliyetçiliğin yaygınlaştırılması sağlanacak.

Bir taşla iki kuş vurma hevesinde Erçakıca...

Ancak bu hevesi, ne kadar gayretli olursa olsun, duvara toslamak zorundadır.

Çünkü, yaşam, kendisini halkımıza dayatmakta ve halkımız gerçekleri görmektedir.

Yaşanılan onca pratik deneyimin ardından şu anda içinden geçilmekte olan süreci, halkımızın doğru tahlil etmesi gerekmektedir.

Emperyalistlerin çıkarlarını bir türlü uzlaştıramadıklarını ve bu sorunu emperyalistlerin çözemeyeceklerini görmeli,

bilmeli, ve buna göre hareket etmelidir.

Erçakıca gibi "heveslilerin" masalları ve uyduruk teorik formülasyonları, halkımızın bu gerçekleri görmemesi için vardır.

Ve bu tür "teorik" saptamalara karşı uyanık olma zamanıdır.

Park a
Ziya Çelik

VAY CİNGÖZLER VAY

Günün birinde, bir kadın içinde cin olan bir lamba bulur.

Lambayı ovaladığında içinden çıkan cin, kadına 3 dilek hakkı olduğunu söyler ve ekler;

"Bak, sen ne dilerse, iki katını da kocana vereceğim, ona göre düşün, taşın, kararını ver"

Kadın bu öneriyi kabul ederek isteklerini sıralamaya başlar;

- Öncelikle çok zengin olmak istiyorum.

Cin, ona vereceği zenginliğin iki katını da kocasına vereceğini hatırlatarak emin olup olmadığını sorar.

Kadın emin olduğu yanıtını verir.

İlk dilek kabul edilir, geçerler ikinci dileğe...

Kadın;

- Dünyanın en güzel kadını olmak istiyorum, der

Cin yine uyarıda bulunur ve kocasının kendisinden iki kat daha yakışıklı olacağını söyler.

Kadın yine itiraz etmez, bu dilek de gerçekleşir.

Üçüncü dileğe geçildiğinde kadının yüzünde sinsice bir ifade belirir...

Kadın, hiç eveleyip gevelemeden, cine istediğini

söyler;

- Şimdi bana, beni öldürmeyecek hafiflikte bir kalp krizi geçirt!

Kadın akıllı...

Cini kandırıp kandırmaması önemli değil de, kocasını musalla taşına yatırdığı kesin...

Bunlara tinyoz da diyebilirsiniz... Cingöz de...

Uyanık da...

TC'nin söylemlerini izliyor musunuz?

Özellikle de Tayyip'in ABD ziyaretinden sonra?

Kilise korosunu geçtiler vallahi... Hep birlikte "aleluya"

çekmedikleri kaldı...

Diyorlar ki, "adil, kalıcı çözüm olmalı"

Diyorlar ki, "Türk tarafının izolasyonları kaldırılmalı, sabah akşam kongre üyeleri Ercan'a inip inip kalsın"

Ve daha neler neler...

Ortada hala daha büyük bir oyun oynanıyor.

Senaryo büyük...

Zekice hazırlanmış...

Fıkradaki kadının eylemi gibi,

onlar da lambanın cininden birşeyler istiyorlar.

Hele de bizim Ferdi ile Talat...

Güç dengelerine göre rotayı belirleyip, karşı tarafı musalla taşına yatırıp, onun mirasına konmak istiyorlar.

E, karşı taraf boş mu duruyor?

Bakınız güneye, "Rusya sen bizim herşeyimizsin" sloganını bağıra çağıra söylüyorlar.

Onların "cini" de Rusya olsa gerek...

Az cinlik yapmıyor hani Rusya da...

"Veto ederim" diye arada bir esiyo ama, aslı astarı olacak mı bilinmez...

Herkes almış eline bir lamba, ovalayıp duruyor...

İçinden çıkan cinler de, kadının cin gibi ne dersin yapan cinsten de değil.

Şartları var, emirleri var, yasakları var, var oğlu var...

Az tinyoz değilsiniz hani burjuvalar...

Hem güneyin hem de kuzeyin burjuvaları, sizlerden bahsediyorum.

Sorun neden çözülüyor? Sorun neden çözülüyor? anlayabildiniz mi şimdi?

Kıbrıs sorununa "taraf" olan herkesler, birbirine kalp krizi geçirip de, musalla taşına

yatırmak için çabalayıp duruyor.

Eh, süper güçlere sahip lamba cinleri bunlar...

Meydanı öyle kolayına bırakmazlar adama...

Ama tinyozlukta bir numarasınız be burjuvalar ve de emperyalistler...

Cin gibi adamsınız yani...

Halkımız artık oynanan bu Ali Cengiz oyununa karşı tepkisini koymalı...

İşimiz binbir türlü ayak oyununa bağlı kalmamalı...

Geleceğimiz de bunların eline kalmamalı...

Boşverin, onlar ovalayıp dursunlar lambalarını...

Onlar lambaları ovaladıkça, lambanın cinleri de onları ovalıyor bir güzel...

Bak Ferdi'ye, Amerikalı cingözlerin adaya gelmesi hayat öpücüğü gibi gelmiş ona...

Herkes birbirini ovalıyor...

Ama esasta ovalanıp da yıpranan biz oluyoruz...

Bunu kesinlikle unutmamalı...

Buna göre biz bunlara karşı kendi örgütlülüğümüze hız vermeliyiz...

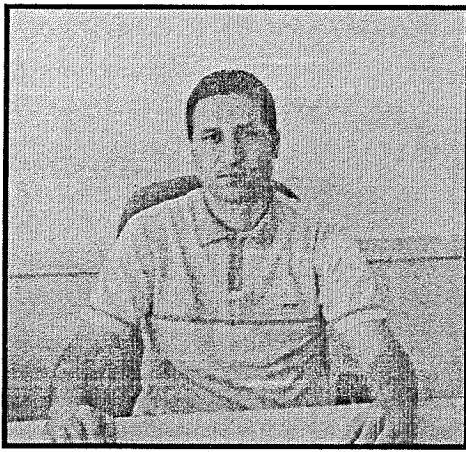
Tahir Gökçebel vurguladı:

"Şimdi birileriyle işbirliği ile hakları masada bırakmak ve ondan sonra "ben pakete karşıyım" diyerek toplumsal kavga verir görüntüsünü vermek, çelişkidir."

Geçtiğimiz haftalarda toplu iş sözleşmelerinde taleplerinin gerçekleşmemesi nedeni ile greve giden KTOEÖS'nın Genel Sekreteri Tahir Gökçebel ile bir söyleşi yaptık.

KSG: KTOEÖS'in diğer sendikalarından farklı olarak talepleri nelerdi ki, farklı bir tutum sergilenip bölünme yaşandı?

Tahir Gökçebel: KTOEÖS'nın diğerlerinden bir farklı duruşu yoktur. Talepler ortaktır. Bu ortak talepleri oluşturmak için de, baya yoğun olarak çalışmıştık. Çünkü bir yıl önce verilen ortak taleplerin hayata geçirilmesi konusunda sıkıntı yaşamıştık. Özellikle öğretmenlerle ilgili maddelerin hayata geçmesi noktasında sıkıntı yaşamıştık. Ve biz bu sıkıntıyı bu yıl yaşamamak için ta baştan diğer sendikalarla gerek ikili, gerekse dördü, beşli diyaloglara gittik. Ve olmazsa olmazlarımızın neler olabileceğini, nasıl ortak bir zeminde buluşabileceğimizin çalışmasını yaptık ve de neticede

ortak bir metin ortaya çıktı. Bu çıkan metnin ilk 11 maddesi geçen yıldan yapılmayanlardı geçen yılki protokolde imzalanıp da hayata geçirilmeyenlerdi- ve beş sendikaların olmazsa olmazı idi. Sendikaların ortak tavrı, bu 11 maddenin olmaması halinde birlikte masadan kalkılacağıydı. Böyle bir zemin yakalamıştık. Onun yanında, toplu iş sözleşmesinden tutun da, kadına doğum iznine kadar birçok ortak maddelerde buluşuldu ve öyle gidildi. Yaklaşık 42 maddede ortak talep olarak gittik masaya. Başta dediğim gibi bu sendikaların ortak bir talebi vardı ancak, geçmiş yıllarda gösterilmeyen bir ortak irade vardı. Ama şunu söylemek

istiyorum; burada maliye bakanının kamuoyunu yanıltan bazı açıklamaları da olmuştu geçmiş protokolde. 27 maddenin 24'ünü yaptık falan gibi demec vermişti Maliye Bakanı. O dönem biz, bizimle ilgili uygulanmayan maddeler konusunda bir günlük uyarı grevi yapmıştık. Ancak süreç ve Kıbrıs sorunu hem de hükümet yokluğu, siyasi ortamın bulanıklığı nedeniyle biz eylemlerimizi yükseltmemiştik ve o noktada ikinci protokole girmiştik. Fakat gördük ki, 27 maddenin 11'ini sendikalar yapılmadı diye ortaya koymuştu. Yani burada bir çelişki vardı; 27'de 24'ünü yaptım derken karşı taraf, 27'de 11'i yapmadınız mantığı ortaya çıktı. Yani sorunun, geçen yıldan kalma sorun olduğu ortaya çıkmıştı.

KSG: Diğer sendikaların protokole imza atmalarının sebebi sizce neydi?

TG: Bir kere şunu ortaya koymalı. Sendikalar çalışanı temsil eder ve işverene karşı örgütlüdürler veya erke karşı örgütlüdürler. Yani siyasi mücadele noktasında biliyorsunuz, erke karşı da birleşebilmektedirler,

ekonomik mücadele konusunda, özlük hakları konusunda birleşebilmektedirler. Bu noktada sendikalar arasındaki diyalog, birliktelik önemli bir husustur. Bunu KTOEÖS en çok bilendir. Dolayısıyla biz, sendikalarla artık niçin imza attıklarından çok bu temel ilkeler üzerinden yürümeye çalışıyoruz. Bu temel ilkelerin işveren ve çalışan durumundaki prensibin baştan konularak gidildiği inancındayız. Ama maalesef orada, pazarlık masasında birtakım sendikaların zaman zaman erk durumuna geldiklerini, zaman zaman işveren durumuna geçtiklerini gördük. Bu bizi üzdü. Çünkü gerçekten pazarlık marjı; bir örnek verecek olursam; %3'ten başladı, %11'e çıktı ve bu masada en başından beri KTOEÖS tavizsiz, -çünkü en başından KTOEÖS Maliye Bakanlığı'na biz aynı tafta değiliz, siz işvereni temsil edersiniz, biz çalışanı temsil ederiz tavrını koymuştur- onu masa başındaki mücadele sırasında da ortaya koyarak bunu birebir yakalamaya çalışmıştır. Bu noktada sendikalar arasındaki sıkıntı, hem kendini

Devamı Sayfa 9'da

Yoksulluğun Tırmanışı

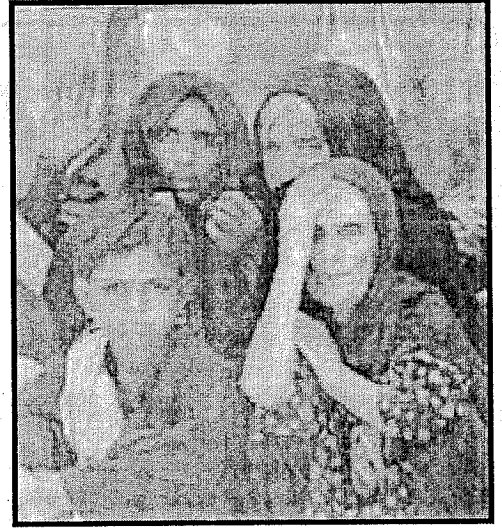
İngiltere'de şirketlerin ve devletlerin yatırımlarının ekolojik, siyasal ve sosyal sonuçlarını araştıran ve aynı zamanda danışmanlık da yapan Platform Reseach Şirketi yayınladığı raporda İngiliz Hükümetinin dış ülkelere yatırımlarında petrol şirketlerinin yatırımlarını kolaylaştırdığını açıkladı. Yapılan açıklamaya göre İngiltere Dış Ülkeleri Kalkındırma Bakanlığı petrol yataklarının varlığının tespit edildiği ülkelere devlet yardımı yaparak İngiliz şirketlerinin buralarda kök salmasına yardımcı oluyor.

1997-98 yıllarında Çin'de petrol yataklarını araştırma "yardımını" yapan Dış Ülkeleri Kalkındırma Bakanlığı bu paranın nasıl

harcandığını dahi bilmiyor. Dış Ülkeleri Kalkındırma Bakanlığı 1990'larda bir dizi şirketlere Çin'de ön fizibilite çalışmaları amacıyla 4 milyon sterlinden fazla yardım yaptı. Yardımı alan bu şirketlerin ise parayı Rusya, Kazakistan, Azerbeycan'la Gürcistan'da petrol hatları için harcadıkları ortaya çıktı. Dünya Bankası'nın yatırımlarının yüzde 82'sinin gelişmiş kapitalist emperyalist ülkelere petrol ihracı amacıyla hazırlanan projelere gittiği de raporda açık olarak yer alıyor. Dünya Bankası "çevreyi korumak için" bu yatırımları yaptığını iddia etse de bu rapor açıkça bunların bu yönde olmadığını verilerle kamuoyunun dikkatine getiriyor.

Dünya Bankası aynı zamanda "özgürlük için fırsat" safsatasıyla yatırımlar yaptığı iddiasının aksine bu ülkelerde zengin ve güçlülerin daha da güçlenmesini sağlayarak bu ülkelerin petrol ve gaz doğal kaynaklarının gelişmiş emperyalist ülkelere rahat akışını sağladığı açıkça görülüyor. Örneğin Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattı bu çerçevede finanse edilen bir proje olarak devreye girdi.

Dış Ülkeleri Kalkındırma Bakanlığı'nın yanında İngiltere Dışişleri Bakanlığı da İngiltere dış siyasetinin öncelikle enerji güvenliğini öne çıkardığı bakanlığın Aralık 2003 tarihli raporunda da görülüyor.

Bu çerçevede Dünya Bankasının 1992'den bu yana 8.1 milyar doları gaz ve petrol amacıyla kullandığı rapor tarafından açıkça ilan ediliyor.

İşçiler Mekanikleştiriliyor

İngiliz Guardian Gazetesi'nde çıkan bir habere göre İngiltere, AB, ABD ve diğer büyük emperyalist ülkelerde supermarket ile depolarda çalışan işçilerin kollarına bilgisayar takılarak "verimlilik artırılıyor".

Uydu ve radyo bağlantısı olan bu bilgisayar teknolojisi sayesinde işçiler canlı robotlar olarak çalıştırılıyor. Hapishanelerde buna benzer teknikler sayesinde mahkumlar nerede ne zaman ve kaç zaman geçirdiği tespit ediliyor. Supermarket ve depolarda bu yeni teknoloji sayesinde işçilerin nerede ve ne kadar zaman harcadıkları tespit edilerek işçiler ona göre kontrol altına alınıyor. Verilen bilgilere göre 10 binden fazla işçi

böyle bilgisayarlarla supermarketler e ve depolarda çalıştırılıyor.

Kola takılan bilgisayarların yanında ceket şeklinde giyilen bilgisayarlar sayesinde supermarketler ve depolarda çalışan işçilere hangi raftan hangi malı alacağı veya yerleştireceği söyleniyor.

George Orwell 1949'da yazdığı "1984" romanıyla Sovyet ve komünist toplumu gözleme sistemi kullanacakları için alay etmiş, ve komünizmi kötülemek için akıl almaz hayaller öne sürmüştü. Gel gelelim İngiliz Gizli Servisine çalışan Orwell'in romanı kapitalist toplumun

The Guardian INTERNATIONAL

hizmetine girdi. Bu yeni sistem sayesinde işçilerin her dakika nerede

ne iş yaptıkları da takip ediliyor. Onlara düşünme fırsatı dahi tanımıyor. Onlar yaşayan birer robot olarak çalışmak zorunda bırakılarak en büyük hakaretle karşı karşıyadırlar. Robotlaşmayla ilgili bir çok araştırma ve gelişme olmasına rağmen bu şirketler ucuz iş gücü sayesinde kendilerine ihtiyaç duydukları robotları çaresiz kalan ve iş güçlerini satmak zorunda olan bu işçilerle sağlıyor. Son 6 aydaki bu gelişme karşısında İngiltere'de GMB Sendikası harekete geçerek supermarketlerin ve depoların bu çalışmalarına karşı çıkarak bunların

gerek işçilerin sağlığını gerekse de çalışma şartlarını olumsuz yönde aşırı etkilediğine dikkat çekti.

"verimliliği artırma" bahanesiyle bilgisayarlar aracılığıyla işçileri yoğun çalıştıran işveren bu işçilerin iş sırasında kaza yapabileceklerini dahi dikkate almıyor. Sendikaya gelen haberlere göre işverenler giyilebilen bilgisayarları kullandıkları için işçilerin iş yerinde en fazla bir hafta dayandıklarını hatta bir saat sonra işi terk edenlerin bile olduğu yönündedir.

Kapitalistlerin aşırı kâr uğruna insana değer vermedikleri insanları birer makine olarak gördükleri hala daha devam ettiğini açıkça göstermektedir.

600 Bin Milyoner Daha Tekeller Hükümetleri Nasıl Kontrol Ediyor?

2005 dünya servet raporuna göre geçtiğimiz yıl dünyanın en zenginlerinin elinde biriken servet yüzde 8.2 artarak 30.8 trilyon dolara yükseldi. Bu paraların çoğunun ABD, Asya ve Avrupa'da olduğu da dünya para borsasında ve bankalarında faaliyet gösteren Merrill Lynch Şirketi tarafından açıklandı. Bu rapor aynı zamanda bu zenginlerin 2009 yılına kadar servetlerinin daha da artarak 42.2 trilyon dolar olacağını gösteriyor. Rapor aynı zamanda dünya çapında dolar milyonerlerin sayısının 600 bin daha arttığını gösteriyor. Bu milyonerlerin paralarını para borsası ve bankalara yatırarak artırdıkları ve üretimde yer almadıkları da açık bir şekilde görülüyor. Özellikle geçtiğimiz yıl 30 milyon dolardan fazla serveti olanların yüzde 9 artarak dünya servetinin 3de birini

ellerinde bulundurdıkları da açıkça görüşüyor. Diğer yandan ise, BM'nin raporlarına göre günde açlıktan 40 bin çocuğun öldüğü de bir gerçek. Dolayısıyla özgürlük havarisi kesilen bu milyonerler kendi milyonlarına milyonlar katmak için özgürlük istiyorlar.

Çevreyi korumak amacıyla Kyoto Görüşmesi sırasında George Bush dünyanın ısınmasının ciddi olmadığını iddia ederek bu anlaşmayı imzalamadı. Basının sürekli bu konudaki sorularına karşı da hiçbir çıkar grubunu temsil etmediğini açıklayan George Bush yakayı ele verdi. Ancak ABD Dışişleri Bakanlığı kayıtlarına göre 2001 ile 2004 yıllarında bakanlığın ExxonMobil'e Kyoto görüşmelerinden önce ve görüşmeler sırasında "aktif" katılımlarından dolayı teşekkür ettiği ortaya çıktı. Dahası belgeler Kyoto'ya karşı tekellerin Bush yönetimine destek verdiği ortaya çıktığı halde

ExxonMobil

Exxon Şirketi hala daha "kesinlikle hiçbir kampanyada bulunmadı"ğını iddia ediyor. Bilindiği gibi ExxonMobil Şirketi ABD'nin en büyük tekeldir. Ve gerek ABD'de gerekse dünyada petrol yataklarının bir çoğunu kontrolünde tutmaktadır. ABD Dışişleri Bakanlığı Belgeleri bir kez daha

hükümetlerin tekeller tarafından kontrol edildiğini seçmenlerin ise hiç bir söz hakları olmadığını gün ışığına çıkarıyor. ExxonMobil Şirketi G-8'lerin toplantısından önce yoğun bir reklam kampanyasına girerek gerek politikacıları gerekse de kamuoyunu G-8'lerin toplantısında çevre ile ilgili karar almamasını hedefliyor.

Avrupa Liman İşçileri Eylemde

AB Komisyonu'nun limanları özelleştirmeye ilgili önerilerine karşılık olarak tüm Avrupa çapında liman işçileri 70 limanda 14 Haziranda eylem yaptılar.

AB Komisyonu Liman İşlerinin özel şirketlere devredilmesini öngören kararı karşısında aralarında Kıbrıs, Yunanistan, İspanya, Fransa, İtalya, İsveç, Slovanya ve Portekiz'in bulunduğu ülkelerde liman işçileri 3 saatlik grev yaparak yeni AB direktifini reddettiler. Avrupa'da 50

bin işçiyi temsil eden Uluslararası Liman İşçileri Birliği AB Taşımacılık Komisyonunun bu direktifi empoze etmeye çalışmasına karşı mücadele edeceklerini ve böyle bir uygulamanın işçilerin çıkarlarına zarar verdiğini açıkladı.

AB Komisyonu'nun bu karar ile ilgili görüşmesi sırasında binlerce liman işçisi eylem yaparak bu uygulamaya karşı çıktığını açıkça ilan etseler de AB Komisyonu liberalizm adı altında bu uygulamayı devreye koyuyor.

Tahir Gökçebel ile yapılan söyleşinin devamı...

Sayfa 7'den Devam

hükümet, işveren pozisyonuna koyarak tekrardan çalışan temsilcisi pozisyonuna koyan yarattığı sıkıntıdır, hem de gerçekten kitlesinin ve çalışanın hangi hakları olmazsa olmaz olduğunu netleştiremeyen sendikaların yarattığı sıkıntıdır. Çünkü biz oraya 5 sendika birlikte gittik, 5 sendika birlikte kalkmak istedik. Sıkıntı burada. Bu noktada yapılan pazarlıklar aslında birtakım sendikaların ta başından beri bakış açısı olarak bu masadan nasıl olursa olsun kalkalım, kimseye zarar vermeyelim, birtakım spekülasyonlar, tartışmalar yaratmayalım, uzlaşalım mantığı ile gittikleri için masadan kolay kalkmıştır. Ya da imzalamadan kalkmamışlardır. Ama KTOEÖS'nin masada kim olursa olsun biz onunla uzlaşalım diye bir derdi olmamıştır. Bir kere çalışanı, öğretmeni temsil ediyordu. Ve bir gerçeklik vardı ki ülkede, çalışan ile burjuvazi arasındaki uçurum gittik sonra açılıyor. Sosyal devlet anlayışı ortadan kalkıyor. Bakınız, eğitimi satın alıyoruz, sağlığı satın alıyoruz, hastanelere giremiyoruz. Sosyal konut anlayışı yoktur. Yani anayasal olan birçok hak bile sosyal devlet anlayışından uzaklaşarak gaspedilmiştir. Pazarlık masasında kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması gibi maddeleri de koyduran ve bunun peşinde olan sendikalar, maalesef hükümetin -biliyorsunuz %75 kayıt dışı ekonomi vardır derken hükümet- dönüp %25 aldığını ve vergileri topladığı esas kesim olan çalışana, dönüp bütün kayıt dışı ekonomiden yaratılan cari bütçedeki açığı sadece çalışana yüklemeye çalışmıştır. Bu, onun sonucudur. Ve biz o masada gerçekten çalışanın haklarını almadan orada kalıp bir traji-komik film oynama derdinde değildik. Ondan dolayı kalktık.

KSG: Peki KTOEÖS gerçekleştirdiği grev boyunca radyolardan, TV'lerden birçok eleştirilere uğradı. Bu konudaki görüşleriniz nelerdir?

TG: Şimdi bakınız; Maliye Bakanı ve onunla işbirliği yapanların, özellikle Maliye Bakanı'nın en çok rahatsız olduğu sendika KTOEÖS olmuştur. Bunu defalarca yüzümüze vurmuştur. Adnan ve adamlarının dayatmasına razı olamam demiştir, bunları masa başında da söylemiştir. Ancak önemli olan bu protokolde aslında çalışanın hakları korunmamıştır. Bizi duygusal olarak yıpratmaktan çok, çalışanların haklarının korunmayacağı noktasında biz masadan kalktık. Ama Maliye Bakanı bu işbirliği yaptığı sendikalarla maalesef yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali, biliyorsunuz, bir gün sonra %1 gibi

bir rakamları atarak medyaya ve bunu pompalamıştır ve sanki KTOEÖS sanki %1'in derindeymiş gibi bir hava yaratmıştır. Şunu açıklıkla ifade etmek istiyorum ve sendikalarla pazarlık aşamasında biz çok büyük sıkıntılar gördük. En başından 11 günlük süreçte, gecesinden gündüzüne kadar pazarlık masasında kaldık. Şunu yapıyordu sendikalar; önce Maliye Bakanlığı'nın ciddiyetsiz karşı önerilerini ciddiyete davet etmek için çok çaba harcadı. Bunu süreç içinde siz de gördünüz. Daha sonra Maliye Bakanı'nın birtakım çalışmalarını biz sendikalar olarak toplantıdan sonra alıyorduk ve tekrar tekrar kendi aramızda masaya yatırıyorduk. Bizim sendikalar olarak uzlaştığımız noktaları da maalesef masa başında savunamadık. Örnek; biz sendikalar, ilk görüşmelerin sonuçlanmasına doğru, uzlaştığımız ortak nokta şuydu;

1. Ocak protokolü sisteminin ve Ocak geriye dönüklerin ödenmesinden vazgeçilmeyecek.
2. %15'in altına düşülmeyecek
3. Brüt maaştaki artış vergi dilimlerinde oynamayla kazanılacak artıştan fazla olacak.
4. 11 tane 2004 protokolünde kalmış maddenin tümü mutlaka olmazsa olmazımız olacak.

Ancak bu pazarlık marjı süreci içinde gördüm ki ilgili sendikalar 3+6=9'a bile imza atacak pozisyondaydı. Çünkü biliyorsunuz, %3'ten çıkmıştı bu pazarlıklar. Ve o noktada geriye dönüklerin veya brüt maaştaki artışların veya 11 maddenin ne olacağı sorgulamasını da çok yapmadıkları bir noktada, bizim en son gün ulaştığımız marjı şuydu; %12'ye düşersek, özlük haklarından hiçbir şekilde vazgeçmeyecektik (11 madde) Ocak geriye dönüklerinin hemen ödenmesi konusunda diretecektik. Ve %12 olarsa mutlaka ve mutlaka vergi dilimlerinden çok brüt maaşlarındaki artışın olması noktası. Yani %8'e %4 olması gibi. Bunda sendikalar uzlaştı. Ve son noktamdı bu. Tabii diğer maddeler de vardı işin içinde ama esas, temel olarak koyduğumuz son nokta budur. Ve gittiğimiz zaman orda, biliyorsunuz 4 sendika 5 sendika masadan birlikte kalktı. Neden kalktı? 4+7 birinci perspektif bu. İkincisi, Ocak geriye dönüklerinin ödenmesi gerekli. Üçüncüsü brüt maaşlardaki artışın fazla olması gerektiği ve özlük hakları geçen yıldan kalan 11 madde. Ve bunun altına düşülmeyeceği konusunda kalktık masadan. Ama bir gün sonra masaya döndüğümüzde bu sorunun cevabını maalesef bize değil, masadan imza atıp kalkan sendikalardan almalısınız. Masaya döndük, 4+7'ye imza attık, Ocak geriye dönüklerinin heba olmasına

ve Aralık'a kadar ödenmemesine imza attık. Brüt maaştaki artışların olmayarak ilerde çalışanların hem emekli ikramiyesinin hem de emekli maaşının kuş olmasına imza attık. Ve özellikle özlük haklarının, 11 maddenin tek tek her birimizin olmazsa olmaz sözünü vermemize rağmen, birbirimize o sözü verip, son gün biz eylem açıkladığımız gün, -çünkü biz masadan kalktıktan sonra yönetim kurulunu topladık ve eylem kararı aldık- protokolün içeriği ve özlük haklarının uygulanamamasından dolayı... Dönüldü geriye ve bu maddelere imza atıldı. Bize en çok dokunan konu, KTÖS'ün özellikle bu maddelere imza atmasıydı. Çünkü, özellikle uygulanamayacak noktada olan konuya imza atıp kabullenmek, ve özellikle de öğretmen sendikalarının öğretmen özlük haklarıyla ilgili maddelerin ortadan kaldırılmasına baştan beri birlikte masadan kalkacağımız kararına rağmen, aksi hareket edilmesine biz çok üzüldük.

KSG: Bu noktada bir soru sormak istiyorum. Geçtiğimiz yıllarda sendikal hareket olarak birçok grevler, eylemlilikler yaşandı fakat son dönemde deyim yerindeyse, sendikalar arası bir soğuk savaş yaşandı. Bunu ülkenin sendikal hareketi açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

TG: Bazen temel ilkeler ve prensiplerde uyuşmamanıza rağmen, eylem birliği oluşturabileceğiniz sendikal anlayışlarla birliktelikler kurulabilir. Ama biz o noktada değiliz. Çünkü o doğal olarak da gelişebilen bir süreçtir. Biz, "Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz" temel argümanı ortada dururken, bu ilkelerin bozulmadan birlikteliğin gitmesidir. Yoksa diğer ilkeler, prensipler çerçevesinde gitmeyen birliktelikler, maalesef sıkıya dönüştüğünde, -masa başında vs- çatlaklar oluşacak ve bu birlikler kağıt üzerinde kalacak. Özellikle KTÖS'le ilgili ebedi ve ezeli dostluğumuzun olacağına inanıyorum. Misyon ve vizyon olarak da çok farklı olduğumuzu düşünmüyorum. Ancak özellikle bazı çelişkileri ortaya koymak gerekir. Birincisi şunu söylemeliyim ki; 2001 TC-KKTC protokolünde, -maaşlar konusunda- kalkınma katkı payının mutlaka çalışanlara yansıtılacağı yazılıdır. Ve bu protokoller 5 yıllıktır. Biz masa başına otururken, bu protokol imzalanmıştı ve kalkınma katkı payı, bu yıl %11.4'tür, net! Ve biz bunu bile talep etmedik. Ama bugünkü açıklamalara baktığınız zaman pakete karşıdır KTÖS. Şimdi birileriyle işbirliği ile hakları masada bırakmak ve ondan sonra "ben pakete karşıyım" diyerek toplumsal kavga verir görüntüsünü vermek, çelişkidir. Bu noktada sıkıntımız vardır ve biz şuna inanıyoruz. Doğruyu kimin yaptığı

önemli değildir, doğru olup olmadığı önemlidir. İlkeli birlikteliklere her zaman varız ancak ilkeli birlik adı altında masa başında birtakım hissiyatlara, birtakım başka hesaplar peşine düşerek masa başında birbirimizi hançerleyen görüntüleri çizersek, bu ilkeli birlikteliğin oluşma şansı ortadan kalkar. Bu da çalışanların, Kıbrıs Türk halkının kaybetmesi anlamına gelir. Biz, sendikalarla bu noktada ortak değiliz ve her türlü ilkeli birlikteliğin içinde yer almaya hazırız. Bir noktayı daha vurgulamak isterim; biliyorsunuz, BMBP'nin ilkeleri, prensipleri tamamdır. Bugün bu ülkede ne oldu ki, prensiplerin hayata geçirilmesi için mücadele durmuştur? KTOEÖS bilinecek, BMBP'yi bunları, kendini sorgulamak için defalarca toplantıya çağırdı ama bu toplantı bile yapılamadı.

KSG: Son olarak bir soru sormak istiyorum. Son TC ile imzalanan ekonomik protokole bakış açınız nedir? 2000'deki paketten farkı var mı? O paket gündeme geldiğinde kitlelerin tepkisine uğramıştı. Şimdiki paketin ondan bir farkı var mı?

TG: BMBP'yi de doğuran paketlerdir. Bizim için mücadele, aslında, Kıbrıs Türk halkının varlığı, varolma mücadelesidir. Bu varolma mücadelesi de bir kimlik mücadelesidir. Bu kimliği de Kıbrıs Türk halkı gerçekten herhangi birine teslim etmek için bu mücadeleyi yapmadı. Bu kimliği ortadan kaldıracak her türlü dayatmanın karşısında durarak yapmak istiyor. Bu ister anavatan olur, ister güney olur, ister Amerika olur, hiç farketmiyor. Temel argümanımız KTOEÖS'nin budur. Biliyorsunuz, geçmişte bu paketlere biz paket derken ve bunları bir dayatma olarak ortaya atarken, bugün bunlara kalkınma programları gibi değişik isimler verebilmekteyiz. Bu aslında bize sıkıntı verir çünkü paketlerin içeriğinde iyi gibi görünen taraflar olmasına rağmen, -çünkü paketleri tamamen AB'ye uyum çalışmasında teşvik eden birtakım unsurlar taşınmasına rağmen- gerçekte bu paketler bir önceki paketler kadar yıkım paketleridir. Özelleştirmeden tutun, alacağınız memurun sayısına kadar, küçülteceğiniz dairenin yapısına kadar, birçok dayatmayı içinde taşıyor ve bu Kıbrıs Türk halkının ne bünyesine ne yapısına uymaz. Eğer biz burada "Bu Memleket Bizim Biz Yöneteceğiz" şiarı ile mücadeleye başladıysak, bu paketler de bizim için mücadele alanı demektir. Çünkü bu, Kıbrıs Türk halkına bir dayatmadır.

KSG: Teşekkür ederiz.

TG: Ben teşekkür ederim. İyi çalışmalar.

Görüş
Ali Yalçınay

Afferin be CTP! Hizmette Kusur Yok...

Geçtiğimiz günlerde yerel bir gazetede Hasan Hastürer'in bir yazısını okudum. Yazıda birçok enteresan noktaya değindi Hastürer ve Ferdi Sabit Soyer'in bir söylemini ele aldı.

Soyer bu söyleminde Hastürer'in yayınladığı yazıda aynen şöyle diyor "AB Anayasası'na karşı çıkanlar karşı devrimcidir." Dönüyor Soyer ve birde şu söylemi kullanıyor. "Ulus devlet anlayışını sıkı sıkıya savunmaya kalkarsanız, kaçınılmaz bir sonuçla milliyetçi çizgiye kayarsınız. AB anayasasına karşı çıkanlar Avrupa'da milliyetçi akımların güçlenmesine zemin yaratmaktadır."

Şimdi bir düşünelim bakalım. Avrupalı Soyer bu söyleminde acaba haklı mıdır!

Ferdi Sabit Soyer "AB anayasasına karşı olanlar karşı devrimcidir" dediğine göre AB anayasasını savunanlar ise devrimci olmalı bu durumda değil mi?

Kısacası Ferdi Sabit Soyer'e göre herhalde AB anayasasını savunan Fransa, Almanya, İngiltere tekellerinin veya Türkiye'nin "milliyetçi kesimleri" demek ki Ferdi'ye göre büyük devrimci olsa gerek...

AB anayasası içerisinde mevcut olan çeşitli özelleştirmeye yönelik yasalardan tutun da, birçok ekonomik ve politik dayatmalara "evet" demek,

devrimcilik oluyor Ferdi Beye göre...

Hepsi bir yana sürekli bağımsızlıktan söz eden CTP, AB'yi neden bir bağımsızlık cenneti olarak görüyor acaba? Bağımsızlığın AB emperyalistlerinden geleceğine inanıyor sanırım Ferdi Bey...

Ülkemiz televizyonlarında son günlerde yayınlanan bir reklamda tiyatrocu-oyuncu Sayın Osman Alkaş şöyle bir cümle kullanıyor bir yerde...

"Vay guzzum vay!" Tabii bu hepimizin günlük hayatımızda kullandığımız bir kelime...

Şimdi benimde Ferdi'nin bu büyük iddiasına karşı bir söylemim var...

"Vay guzzum vay..." Büyük devrimci Ferdi konuştu...!!!

Ferdi Sabit Soyer bu söylemleri ile sadece belli başlı bazı kesimleri kandırabilir. Peki halkı nasıl kandıracak? İşçi sınıfı bu aldatmaya ne kadar daha dayanacak? Halkın bu ucuz numarayı yutacağını mı sanıyor acaba Soyer?

Kısacası, "Türkiye'nin izni olmadan Kıbrıs Sorunu çözülemez! Anavatanımız Türkiye olmadan adım dahi atılamaz!!!" teorisini yutturdıkları insanlara şimdi dönüp "biz yurtsever insanlarız, emekçinin yanındayız, o yüzden AB'nin ve Türkiye'nin dayatmalarını kabul ediyoruz!" mu diyecekler?

Bu talan'ı, bu sömür'yü, bu

ülkemizde yaşanan açık işgali Ferdi yarın halka "biz devrimciydik, o yüzden sizi AB'ye taşıdık!" şeklinde mi açıklayacak!

Ya Talat? Ona ne demeli?

"Türk askerinin Kıbrıs'tan çıkartılması aklını peynir ekmekle yemek demektir" diyor Talat.

Buna da bir "Vay guzzum vay..."

Tabi sayın Talat'ın bu söylemiyle kimlere hizmet ettiği ortadadır.

Ferdi AB anayasasına karşı olan insanların milliyetçi çizgiye kaydığını iddia ederken, eski başkanı ve yeni cumhurbaşkanı Talat, Türk askerini adada tutmaya devam etmekten hatta belki de sayısını artırmaktan bahsediyor...

Milliyetçilikten ne kadar da uzak bir söylem!!!!

Hayret doğrusu...

Ne kadar tutarlı bir siyaset değil mi?

CTP kalitesi dedikleri bu olsa

gerek....

Ha bu arada CTP'nin izinde gidern diğer partilerin de CTP siyasetlerinden geriye kalır yanı da yok hani...

Geçen gün gene CTP tarafından imzalanan dayatma planı, BKP Genel Sekreteri İzzet İzcan ve YKP Dışişlikler Sekreteri Alpay Durduran birer basın açıklaması yaparak yorumladılar...

"Pakete karşıyız" dediler.

Peki iyi güzel. O zaman buyurun dayatmanın her türlüüne karşı olduğunuzu tam anlamıyla kanıtlayın...

Örneğin, bugün Avrupa'nın birçok ülkesinde, özellikle Fransa, Hollanda, Almanya ve İtalya'da çeşit çeşit - işsizlik paralarını kısma, sosyal hakları kısıtlama, işçilerin yoksulluğuna karşı Euro'yu güçlendirme vs.-vs- AB dayatmaları var. Bu hem ekonomik hem de sosyal alanda dayatmalardır. Avrupa'daki burjuvazi bu yöntemleri senelerdir Avrupa halklarına dayatıyor ve milliyetçi kesimler aynen CTP'nin yaptığı gibi bu paketlerin altına teker teker imza atıyor...

Ya yarın ülkemiz üzerinde de AB bu şekilde bir dayatma uygularsa ki zaten Türkiye, Yunanistan ve İngiltere aracılığı ile bu günümüzde yapıyor bunlara ne diyeceksiniz beyler?

Bunlara "eyvallah, AB paketi lokum gibidir, cup diye mideye indiririz!!" mi diyeceksiniz?

"Bunlar dayatma değildir, şekerparedir, baklavadır, afiyetle halka yediririz!" mi diyeceksiniz?

Ben Sayın İzcan ve Sayın Durduran'ın açıklamalarından bu izlenimi aldım...

İnşallah yanılırım...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileği ile...

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer

Bir Yoldaşla Güçbirliği Söyleşileri (1)

Urfa'lı Ibo televizyonda "internet sitemiz gelen yazılardan tıkandı" diyor.

Konu çok hayati! Her yıl milyonlarca insan savaştan ve yoksulluktan kırılırken,

Dünyanın her yanında kan gövdeyi götürürken; yalan ve talanla yönetilen bir Dünya'nın en önemli sorunlarından biri 'büyük meselesi' ! Referandum yapılmış ve halkımızın %85'i İbrahim Tatlıses kardeşimizin bıyıklarını kesmemesine karar vermiş.

Bizim buralarda da zaman zaman bir büyük meselesi gündeme geliyor ama hiç değilse altından Dünya meselelerinin çıkabileceği bir büyük meselesi bizimkisi; Stalin'in Bıyıkları.

Nazım, "bıyıkları çorbamızın içinde" diye yazmış. Sık sık atıfta bulunuyor sevgili Şener Levent.

Stalin söz konusu olunca aslında sorun büyük sorunu değil. Sınıf mücadelesi sorunudur. Uluslararası proletarya ile emperyalist burjuvazi arasındaki mücadele sorunudur.

Bu sorunu sık sık diline dolayan bir muhterem daha var. Arif Hasan Tahsin!

Hitler ile dünyayı paylaşmak için ittifak yapmışmış Stalin!

Dünyanın en zalim diktatörlerinden biriymiş! Ve daha neler neler. Adamda adeta Stalin kompleksi var. Neredeyse gün aşırı Stalin'e hakaret etmek, O'nun için, iman tazelemek

gibi bir şey.

Bir gün şikayet etti Şener; "Yani hiç mi Stalin hakkında birşey yazdırmayacaksınız bize?" dedi.

Sen ise, canım yoldaşım, sola ve bilhassa Afrika takımına çok yüklendiğimizden şikayetçisin.

"Hem ittifak politikası diyoruz, hem de adamlara dere tepe dümdüz giriyoruz. Bu gidişle ittifak yapacak kimse bulamayacağız yanımızda" diyorsun.

Değerli yoldaşım, Endişelerini anlıyorum. Gerçekten de bazı konularda tavizsiz davranıyoruz. Hiçbir hoşgörüyü yer vermiyoruz. Bu kadar da katı olmamız gereklidir gerçekten?

Değerli yoldaşım, Stalin'in çelik bir disiplinle çalıştığı, programlı çalıştığı ve burjuva ideolojisine karşı tavizsiz olduğu bilinen bir gerçektir.

SSCB'nde geriye dönüşün gerçekleşmesi ise Stalin'in disiplinli ve tavizsiz mücadele anlayışının ne kadar doğru ve haklı olduğunu bir daha teyit etmiştir.

Stalin'i eleştireceksek, belki de eleştirilebilecek tek yanı burjuvaziye karşı yeterince sert davranmadığı olabilir.

Emin ol ki sevgili yoldaşım, Şener'i ve Arif Hasan Tahsin'i Stalin konusunda çok büyük bir hoşgörü ile eleştiriyoruz. Marx, Engels ve Lenin olsaydı, onlara karşı senin ve benim

kadar hoşgörülü davranmazdı.

Çünkü Stalin, bir halkı yoksulluktan refaha götüren, üretim anarşisinden planlı ekonomiye geçiren, ve yarı-feodal bir ekonomiden sosyalist hatta komünist bir ekonomiye yönelten komünist bir liderdir.

II. dünya savaşı öncesinde ve sırasında emperyalist devletlerin tüm manevralarını ayrıntılı bir şekilde analiz ederek, ortaya koyduğu strateji ve taktiklerle Sosyalist anayurdun çökertilmesi planlarını boşa çıkartan, emperyalist orduları bozguna uğratan büyük bir askeri strateji uzmanıdır.

Hitlere diz çöktüren ne Roosevelt ne de Churchill'dir. Alman Faşizmini, Nazizmi yıkan, tüm Avrupa'yı özgürleştiren ve Avrupa'nın yarısını sosyalizme kazandıran bu büyük devrimciyi Hitler ile bir kefeye koyanlara yeterinden fazla hoşgörülü değil miyiz sence?

Hani mantık sınırları çerçevesinde eleştirseler, amenna!

Ancak Stalin'e faşist demeleri karşısında sessiz kalamayız.

Hele hele de Arif Hoca gibi burjuva hukuku ve burjuva demokrasisi uğruna her türlü tutarsızlığı kendine ilke haline getirmiş, demokrasi ve sol adına aslında emperyalizmin çıkarlarına hizmet eden birisinin yakıştırmalarına itibar etmememiz hiç mümkün değildir.

Böyleleri önce halkçılıkları ve devrimciliklerinin samimiyetine bizleri ikna etmelidirler.

Yıllarca ABD'nin inisiyatifleriyle ve Türk genel kurmayına bağlı olarak Kıbrıs'ta kurulan TMT adlı terör örgütünün yeminli komutanlığını yapmış bir Arif H. Tahsin'in anılarını okuyanlar bilir. Sayın Hocamız anılarında bile hala daha TMT yeminine sadıktır.

Arif Hoca önce, bize göre beş para etmeyen ve sadece faşist çete liderlerinin mezalimini gizlemeye yarayan o yemine artık inanmadığını ve yeminini bozduğunu açıkça ilan etsin.

Ardından da bildiği ve tanık olduğu TMT katliamlarını ve katilleri teşhir etsin.

Yapsın bunları, samimiyetine inandırın bizleri biz de O'na İkinci Dünya Savaşı yıllarını SSCB'nin stratejilerini ve faşizmin hangi siyasi ve askeri programların sonucunda alt edildiğini anlatmak zahmetine katlanalım.

Şimdiki duruşu ve yazdıkları ile sayın Arif H. Tahsin, demokrat veya ilerici değil, bütün bir 20.yy tarihini tahrir etmeye ve komünistleri de tahrir etmeye çalışan acemi bir provokatör görünümündedir.

Nereden nereye geldik, sevgili yoldaşım. Amacım bu sohbeti anti-emperyalist birleşik cephe ittifakının toparlamayı hedeflediği sınıfsal güçlere ve bu güçler arasındaki işbirliği ve dayanışmanın ilkelerine getirmek. Bu haftalık sütunlarımız yetmedi.

Bu sohbete devam edeceğiz.

Kavgamız
Yusuf Alkım

Kendi Kendini Sorgulamak!

İnsanın zaman zaman oturup kendi kendini sorgulamasında büyük fayda vardır.

Bunun nedeni süreç içerisinde kişinin yoğunluktan yada etrafımızdaki birçok etkenden dolayı verdiğimiz hatta hayata geçirdiğimiz kararlarda sağlıklı sonuçlar doğabileceğidir!

Örneğin son beş yıllık dönemde gelişen olayları şuan oturup da değerlendirdiğimizde, yaşanan olaylar sırasında bir çok şeyi fark edemediğimizi görürüz.

Mesela 24 Nisan Referandum'undan hemen önce adaya getirilen ülkücüler, Kuzeyde pek de kaale alınmamasına rağmen, Güney medyasında referandum gününe kadar sürekli olarak gösterilmiş ve Kıbrıslı Rum halka "Bakın, işte o 45 bin kişilik listede olanlar bunlardır!" denilerek referandumda "Hayır" demeleri için telkin yapılmıştır!

Yada bu plana taktiki de olsa "Evet" diyen KSP'liler olarak bir çoğumuz, bu işin artık bittiğini, bu kez burjuva çerçevede de olsa

çözümün olacağını sandık!

Süreç bizleri öylesine güçlü bir rüzgarın içerisinde savurdu ki, sürecin çözümsüzlükle sonuçlanacağını gören ve söyleyen bizler dahi zaman zaman yanılgılara düşebildik.

Bu ve bunun gibi onlarca örnek daha sıralanabilir.

Ama asıl önemli olan bu yanılgıları yada hataları görmek ve bunlardan dersler çıkararak bundan sonraki süreçte daha doğru tavırlar takınabilmektir.

KSP olarak bizler son dönemi bundan altı ay önce gerçekleştirdiğimiz 1. Olağan Kongremizle değerlendirdik ve bazı saptamalarda bulunduk.

Bu saptamalar kendi öz eleştirimizi yaparak şekillendirildi ve partimizin önüne, bundan sonraki süreçte ciddi görevler koydu.

Tabii ki bu değerlendirmelerde ve belirlenen görevlerde eksiklikler olabilir.

Ama bu bizim bu konuları yeri geldikçe ele almamızı ve değerlendirmemizi

engellemeyecektir.

Gelin görün ki, KSP dışındaki siyasetler yaşanan son dönemdeki gelişmeleri net bir şekilde ele almış ve özeleştirilerini yaparak yeni saptamalarda bulunmamışlardır.

Bunu en basit şekilde yavaş yavaş gündemimize girmeye başlayan görüşmelerin yeniden başlaması konusundaki tutumlara bakarak görebiliriz.

KSP dışında hiçbir yapı net bir şekilde çıkıp da "Yahu biz son dönemde bunları, bunları yaşadık, bunlardan dersler çıkaralım ki tekrar başarısız bir sonuçla karşılaşmayalım!" demiyor.

Aslında onlardan bunu beklemek de pek gerçekçi bir davranış değildir!

Çünkü bahsettiğimiz yapılar kendilerini bu dünya sisteminin ABD-AB gibi yapıların kontrolünde olduğuna ve onlar ne isterlerse o olur mantığına teslim etmişlerdir.

Bu acı, hatta can sıkıcı ama net bir olgudur!

Etrafımıza şöyle bir baktığımızda bu yapıların yaşanan süreçten

herhangi bir ders çıkartma kaygılarının olmadığını ve daha önce defalarca yaptıkları gibi, yine halka sahte umutlar pompalamaya başladıklarını görebiliriz!

Yoksa çok mu zor, bu sorunun bu şekilde, yani ABD-AB gibi barbar devletlerin inisiyatifi ile çözülemeyeceğini algılamak ve buna karşı siyaset geliştirmek!

Aslında bu gerçekten de çok zor!

Çünkü bunu yapabilmek için, önce kendinizi burjuva ve küçük-burjuva sınıfların çıkarlarından arındırmanız gerekiyor.

Arındırmak da yetmiyor, işçi sınıfının çıkarlarını anlamak, algılamak ve savunabilmek gerekiyor!

Ne yazık ki bahsini ettiğimiz yapılar burjuva, yani sermaye sınıfı çıkarlarına öylesine bağlanmışlar ki, onlar için bunu başarmak gerçekten çok zor.

Keşke bunu başarabilse ve işçi sınıfı mücadelesini Kıbrıs'ta ve tabii ki dünyada daha yukarılara taşıyabilsek!

Ama onlar olmasa da bizler bunu başaracağız!

Ölümüne Çalıştırılıyorlar

12 Haziran Çocuk İşçiliği ile Mücadele Günü'ne milyonlarca çocuk ölümcül iş koşullarında hayatlarını kaybetme riski ile girdi. UNICEF'in raporuna göre, yaşları 5'e kadar düşen çocuklar sağlık hizmeti bile almadan uzun saatler çalıştırılıyor.

Dünyada 171 milyon çocuk iş koşulları nedeniyle canlarını kaybetme tehlikesi yaşıyor. BM

Çocuk Fonu (UNICEF), 171 milyon çocuğun madenler ve taş ocaklarıyla, kimyasal maddeler, zehirler ve ağır makinelerin kullanıldığı tehlikeli işyerlerinde çalıştığını bildirdi. Çocuk İşçiliği ile

Mücadele Günü'ne ağır çalışma koşulları altında giren çocuk sayısı ise 246 milyon.

UNICEF Başkanı Ann Veneman, hayatın zorlukları ve fakirlikten kurtulmanın en iyi yolu olan kaliteli bir eğitim alması gereken 246 milyon çocuğun, zor koşullar altında çalıştığını belirtti. Veneman, "Çocuk İşçiliğiyle Mücadele Günü" nedeniyle yayınladığı raporda, yaşları 5'e kadar inen çocuk işçilerin yıpratıcı işlerde, sert hava

koşullarında ve hiçbir sağlık hizmeti almadan uzun saatler boyunca çalıştığını kaydetti.

Veneman, Güney Amerika, Afrika ve Asya'daki maden ocaklarında çalışan çocuk işçilerin iş esnasında ölüm, yaralanma ve kronik hastalıklara yakalanma tehlikesinin yüksek olduğunu açıkladı.

UNICEF, merkezi İsviçre'nin

Cenevre kentindeki bir diğer BM kurumu olan Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) maden ve taş ocaklarında çocuk işçiliğine son kampanyasına katıldığını bildirmişti.

Ancak bu kuruluşlar tüm bu gerçekleri sadece

yayınlamakla kalmaktadır. İçinde bulunduğumuz sistemden kaynaklı olduğunu ve çocukların bu şekilde sömürülmesinin yanında daha bir sürü sömürünün de bu sistemden kaynaklandığını tabii ki açıklamıyorlar.

Azami kâr esasına göre çalışan kapitalist-emperyalist sistemden çocuklarımızı, işçi ve emekçilerimizi kurtarmanın tek yolu iktidarı bu sömürücülerin elinden alma mücadelesi için örgütlenmekten geçmektedir.

Yurttaşım Gardaşımı 80

Aydın Adamoğlu

'Kuğu' meyhanesindeki ihtiyarı kimse dinlemezdi artık yeni birileri de girmeyince kapıdan söylene söylene kalkardı.

'Birleşik Reformcu' kilisesinin önündeki ıslak bankoda taşları eğrilmiş iki antik mezara sarı sokak lâmbasına bir de koca yaban kestanesine anlatırdı yarım kalanları.

ölüler, profesyonel tiyatrocı olmalıydılar. sarı sokak lâmbası ciddi ciddi intiharı düşünürdü/elektrikle. kestane bir türlü kurtaramazdı ayaklarını/ battığı kaldırım belâsından.

ama kimse bankonun çektiğini sormazdı bile sidikten kırılan burnunu/ kolonyalı mendiliyle kapatamazdı veya boğazına sarılıp sıkamazdı ihtiyarın. ona dayanma gücü veren az sonra gelecek sevgililerdi/ oturup kaburgalarına sarmaş dolaş ona ağaç olduğu günleri hatırlatacaklardı hiç konuşmadan.

bir keresinde hiç unutmam kapalı, soğuk bir şubat akşamıydı kenarına ilıştim. yurdumu düşündüm, yurdumu düşündüm, yurdumu düşündüm filiz atmak geldi içinden, bıraksam çiçek açacak. Cidden. yüzüm bir avucumun içinde, başımda ahmak ıslatan.

Bolivya Çalkalanıyor...

Geçtiğimiz haftalarda hükümetin doğal gaz kaynaklarını liberalleştirme amacıyla geçirdiği yasa karşısında Bolivyalı işçiler ve yoksullar başta başkent La Paz olmak üzere on binlerce sokaklara dökülerek protesto eylemlerini artırdılar.

Özellikle işçi, emekçi ve yoksul kesimlerin isyan noktasına gelen bu protestoları ülkenin en değerli doğal kaynaklarından biri olan ve Güney Amerika'da Venezuela'dan sonra ikinci sırada zengin doğal gaz yataklarının özelleştirilmesine karşı gelişmişti. Venezuela altmışlı, yetmişli ve seksenli yıllarda askeri darbelerle yönetilmişti. Bu dönemde bir çok zengin doğal kaynaklar devlet sektörü olarak devreye konmuştu. 1980'lerin ortasına kadar kalay madeni merkezi olarak bilinen Bolivya, madencilerin millitanaşmasını öldürmek ve aynı zamanda kalay madeninin fiyatlarının düşmemesi amacıyla bu kalay üretimini kısmaya gitti. 1980'lerin popülerliğine kapılan emperyalistler her yerde Thatcher'vari liberal ekonomi koymaya giriştiler. Bolivya da bunlardan bir tanesiydi. 1950'lerden 1980'lerin ortasına kadar büyük işletmelerin bir çoğu devlet işletmesi olarak çalışıyordu. Ancak üretim ilişkileri şehirlerde kapitalist üretim ilişkileri şeklinde geliyordu. IMF 1980'lerin ortasında Bolivya'ya liberal ekonomi uygulamasını dayatarak bir dizi devlet işletmelerinin özel sektöre satılmasını devreye koydu. Gelişmeler tam da IMF'nin istediği şekilde oldu; Bolivya parası yüzde 28 bin devalüasyona uğradı. Bu devalüasyon yoksul kesimleri ve günlük kesimlerde yaşayan köylüleri aşırı derecede yoksulluğa itti. 1990'lara gelindiğinde Bolivya'nın zengin gaz yataklarına sahip olduğu ortaya çıktı. Bir dizi yabancı şirket Bolivya'nın doğal gaz yataklarını çalmak için baskılarını artırdı. Yoksulluk içerisinde çaresiz kıvranan Bolivya halkı bu doğal gaz kaynağının kendilerinin refah düzeyini yükseltmek amacıyla kullanılmasını talep etti. Bir trilyon metre küp doğal gaz rezervlerine sahip olan Bolivya'ya büyük çok uluslu şirketler göz dikti. Bu petrol ve gaz şirketleri bir konsorsiyum (Pasifik LNG) kurarak Bolivya'nın kaynaklarını sömürmeye giriştiler. Bu konsorsiyum ortakları arasında Amerikan Sempra, İngiliz BP, British gaz, İspanyol Repsol gibi şirketler bulunuyor. Bu şirketler Bolivya doğal gazından elde edilecek gelirin yüzde 95'ini ceplerine indirmeyi hedefliyorlar. Yani Bolivya'nın işçi ve yoksuluna kendi kaynaklarından yüzde 5 kalmış olacak. Ne kadar ilginçtir ki bu kadar zengin doğal gaz yatağı olan Bolivya'da gaz üretimi varil başına 7 dolar civarında mal olurken Bolivyalılar varil başına 4 misli daha fazla fiyat ödemek zorunda kalıyorlar. Bu uygulama 1980'lerin ortasından beri yürürlükte olan IMF liberal ekonomi ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Doğal gaz zengini olan bir ülke daha da yoksullaşıyor. Hükümet yeni hidrokarbon yasasıyla doğal gaz yataklarını Pasifik LNG şirketine satmaya yönelir yönelmez Bolivya'nın işçileri ve yoksulları ayağa kalktı. Çünkü bu şirketlerin amacı Bolivya'da çıkarılacak doğal gazın Bolivya'nın kullanımına değil de Güney Amerika ülkelerinin ve ABD'nin doğal gaz ihtiyacını karşılamaya yönelikti. Hidrokarbon yasasına göre çok uluslu şirketler yılda bir milyar dolar gelir sağlarken Bolivya'nın bu gelirden payı sadece 50 milyon dolar olacaktı. Liberal ekonomilerle daha da yoksullaştırılan Bolivya köylüleri iş bulmak amacıyla şehirlerde gecekondularda yaşamak zorunda kaldılar. Bu şehir yoksullarının büyük çoğunluğunu Bolivyalı Aymara yerlileri oluşturuyor. Hükümetin özelleştirme planı karşısında harekete geçen Bolivyalı solcular Sosyalizme Doğru Hareket çerçevesinde Bolivya'nın yerlilerini ve madencilerini harekete geçirdiler. Bu hareket Venezuela'da Chavez'in önderlik ettiği harekete benzer bir karaktere büründü. Başını maden işçilerinin çektiği 10 binlerce

göstericilerin talepleri 2 noktada yoğunlaşıyor. Bu insanlar iş, ekmek, eğitim, sağlık talep etmiyorlar. Bu göstericiler ülkenin doğal gaz ve petrol rezervlerinin millileştirilmesini ve 8 milyon civarında (nüfusun en az yüzde 60'ını oluşturan) olan Bolivya yerlilerinin yeni bir anayasayla devlet yönetiminde söz sahibi olmalarının sağlanmasını istiyorlar. Madencilerin, emekçilerin ve yoksul köylülerin barışçıl gösterileri karşısında cumhurbaşkanı Carlos Mesa bu işçi ve yoksulların taleplerini karşılamak yerine IMF'nin taleplerini

savundu. Hükümetin bu siyasetinde ısrarı karşısında dağ köylerinden köylüler de şehirlere akın ettiler. Doğal gaz ve petrol yataklarının millileştirilmesinde ısrar ettiler. Ve en sonunda kitlelerin bu baskısı karşısında devlet başkanı Carlos Mesa istifasını sunmak zorunda kaldı. Büyük tekeller ve bankalar yeni bir devlet başkanının Bolivya senatosu tarafından atanmasının bu kitle hareketini geriletmeyeceğini farketmiş olmaları gerekir ki geçici başkan olarak anayasa mahkemesi başkanını atadılar. Ancak Dünya Bankası boş durmuyor. Bolivya hükümetine 9 milyon dolar borç vererek bu borcun doğal gaz ve petrol yataklarının özelleştirilmesinin "olumluluğu" ile ilgili projelere harcanmasını talep ediyor. Bu çerçevede de 400 adet kısa kurslar başlatılıyor.

Senatonun Anayasa Mahkemesi Başkanını devlet başkanı olarak atamasıyla beraber cumhurbaşkanı seçiminin "kısa dönemde" yeniden gerçekleştirilmesi önerisi kitlelere sunuldu. Barışçıl eylemciler yoksulluğun ve yaşanan ekonomik ve siyasi sıkıntıların mevcut emperyalist sistemden kaynaklandığını henüz daha görmedikleri bu haber çerçevesinde belli oldu. Eylemcilerin liderleri yeni devlet başkanı yakında olacağını duyar duymaz "ateş kes" ilan ederek protesto eylemlerine son verdiler.

Kıbrıs'ta, Gürcistan'da, Sırbistan'da ve Ukrayna'da uygulanan siyaset Bolivya'da da uygulanıyor. Zengin doğal gaz ve petrol yatakları olan Bolivya'nın kavgasız ve şamatasız yönetilmesi ve IMF'nin planlarının bu şekilde hayata geçirilmesi. Önümüzdeki dönemde Sosyalizme Doğru Hareket'in Venezuela'da Hugo Chavez ve Kıbrıs'taki CTP liderliği gibi liberal ekonomiyi sağlamlaştırmak için atılım yapıp yapmayacağını hep beraber göreceğiz.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:
Adres:

Yaş:
Öğrenim Durumu:
Meslek:
Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

- ☐ 13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)
☐ 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)
☐ 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:
Abonenin İmzası:

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Haftalık Siyasi Gazete

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax:0392 22 70 681

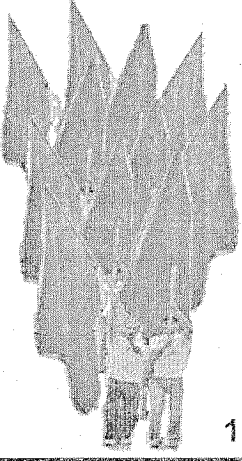
Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

Http://www.KibristaSosyalistGercek.net

e-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS MÜCADELESİNE SEN DE KATIL! KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ SAFLARINDA YERİNİ AL!

SOSYALİST GENÇLİK

17 Haziran Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:36

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

Uzun bir aradan sonra, Çirkef isimli derginin 5. sayısını çıkaran genç öğrenci arkadaşlarla; dergilerinin kısa tarihi, neler yaşadıkları, amaçladıkları, dünya ve Kıbrıs Sorunu'yla ilgili uzun ama keyifli bir söyleşi yaptık. Söyleşimizin ikinci bölümünü yayınlıyoruz.

Geçen sayıdan devam...

Bu dergiyi çıkarmanın nedeni nedir? Gençlik yıllarında bir dergi çıkarabilmiş olmakla kendinizi tatmin edebilmek mi? Yoksa, toplumsal sorunlara dönük olarak, bu sorunların çözümüne dönük birşeyler yapabilmek, daha ileriye gidebilmek ve götürebilmek mi?

Vasvi Çiftçiöğlu: Biz, onun ötesindeyiz aslında. Onun ötesinde olmayı hedefliyoruz. Halil'le bizim sürekli söylediklerimiz birşey var. Özellikle baktığımızda bu adada Mesarya çok sessizdir. Kültürel olarak da, sanat olarak da, politik karşı duruş olarak da çok sessizdir. Aslında Çirkef, Mesarya'nın sesidir. Biz buradan çıkarak bizi yok sayanlara karşı birşeyler söylemek istiyoruz. Bizim umudumuz, Çirkef'in bir taban örgütlenmesi olmasıdır. Yani Çirkef'in daha da genişleyerek başka etkinliklere de katılabilmesidir. Mesela Çirkef şu anda "Savaşa Hayır Koalisyonu-Kıbrıs"ın bir parçasıdır. Belki yarın öbür gün başka şeylere de imza atacağız. Çirkef bir taban örgütlenmesi olacak belki de. Başka insanların bulunduğu, birlikte büyüyen, gelişen bir platform. Yani, bizim inandığımız değerlere inanan herkese açığız biz. Hiçbir şekilde de sansür uygulamadık dergide. Kimseye de sansür uygulamayız. Milliyetçi, faşist bir unsur içermediği sürece de hiçbir görüşe sansür uygulamıyoruz. Farkındaysanız Çirkef'te serbest kürsü gibi birşey de yoktur. Biz, Çirkef olarak yayınladığımız herşeyin arkasındayız. Hiçbir şeyin arkasına saklanmak da istemiyoruz. Çok ağır eleştiriler de var dergide, çok ağır cevaplar da aldık. Hak etmediğimiz tepkiler de aldık basından. Ama arkasında duruyoruz. Biz, bunu yaptık

"GÜNEŞİ GÖRMEK İÇİN, BAKTIĞIMIZ PENCEREYİ DEĞİŞTİRMEMİZ LAZIM"

ve arkasında durmaya devam edeceğiz. Çirkef, belki dediğim gibi, zaman içerisinde, bir değişim var. Bundan önceki 4 sayıyla kıyasladığımızda daha politik bir duruşu var Çirkef'in. Yarisına kadar mizah var. Yarisından sonra gayet ağır eleştiriler, politikadan sanata bir sürü eleştiri var ve büyük ihtimalle bu şekilde devam edecek Çirkef.

Barış Parlan: Mizaha da aslında eleştiride bulunuyoruz. Ayrıca, eklemek istediğim birşey de, bu derginin pek lay lay lom bir dergi olmadığıdır. Yaptığımızda bize karşı pek çok çevre vardı. Yolda giderken "Okuldan atılır mıyız be Halil" diye sordüğüm da oldu. Bu tür tepkileri göze alarak yaptığımızda sırf eğlence için mi yaptık diye durup düşünmek biraz saçma oluyor. Sanırım bu derginin insanlara gerçekten birşeyler anlatmak, birşeyleri değiştirmek gibi bir derdi var.

Halil Karapaşaoğlu: Ve zaten popülist yaklaşımlarımız olsaydı popülist konulara değinirdik ve popülist işler yapardık. Yani bu derginin çıkmasında bile biz hep işlediğimiz, kendi kazandığımız parayla bu gazeteyi finanse ettik. Yoksa biz de gidip sponsor alabilirdik. Sponsorların verdiği parayla bu dergiyi çıkarabilirdik. Ama biz bunu reddettik. Mesela Vasvi hem doktorasını yapar, hem çalışır. Barış hem okula gider hem okuldan sonra çalışır. Ben de Şubat tatilinde inşaatta çalıştığım parayla bu dergi çıkarıldı. Ve tamamen dediğimiz gibi, yani toplumsal

bir kaygımız olmasaydı bu dergiyi parası olmayan üniversite öğrencilerine ücretsiz vermezdik. Ve biz orada hem biz elden satıyoruz, herhangi bir bayide de yoktur. Orada konuşurken bile arkadaşlarla, eğer siz de birşeyler yazarsanız çizerseniz, e-mail adresimiz vardır, telefon numaramız vardır. Oturalım, konuşalım, tartışalım. Yani bizim kaygımız aslında,

zannederseniz alternatif birşeyler yaratmak. Kıbrıs'ta da dünyada da alternatif birşeyler yaratmaya çalışmak. "Biz alternatifiz" demek istemem. Alternatif olmaya çalışıyoruz.

Vasvi Çiftçiöğlu: Dergi bir basamaktır. Buradan başka yerlere ilerleyebileceğimizi düşünüyorum ben. Başka organizasyonlara, başka platformlara da imza atacağımızı düşünüyorum. Dediğim gibi, bir taban örgütlenmesi yapmaya çalışacağız. Çok iyi tepkiler aldık. Özellikle, Türkçe bilmeyen Filistinli arkadaşlar bile ön kapaktan etkilenip almak istediler dergiyi. Çok memnunuz. Biraz düşünsün insanlar! Tek amacımız buydu, yani bir an düşündürmek. Çünkü sürekli insanlara bombalanan birşey var medyadan. İşte; terör şudur, politika budur, bunu yapacaksınız gibi. Biz, bunu bir anlığına kırmak istedik. Ben yapabildiğimize inanıyorum. İnşallah yapabilmisizdir.

Barış Parlan: Sadece İngilizce bilen bir arkadaşımıza sırf kapaktaki "bir gün taş atanlar da kazanacak" başlığının altını direk çeviri yaptım ve çocuk sırf orayı anladı. Resmi de görünce ben bunu alacağım dedi. Birkaç tane aldı, arkadaşlarına dağıttı. Daha okumadılar belki ama ellerinde taşıdılar ve eminim ki Türkçe bilen başkalarına hediye ettiler onları. Yani sırf yardım için elinden geleni yapan insanlar da oldu. Gerçi büyük tepkiler de oldu siyasi çevrelerden falan da ama...

Halil Karapaşaoğlu: Kapağımızda mesela "Çirkef isyanının siyah çılgılığıdır" diye bir slogan var. İkincisi de "Bize dayatılan yaşam şeklini ve sahte barışı reddediyoruz" ve "bataklığın içinde açan bir nilüfer çiçeği gibi, hayal ettiğimiz dünyanın, hayal ettiğimiz insanın, yani o rüyanın, yaşadığımız çirkefin içinde açacağı güne kadar inadına umut, inadına isyan". Yani bizim hayal ettiğimiz farklı bir dünya var. Hiyerarşinin olmadığı, iktidarın olmadığı, sınıfların olmadığı, insanlar arasındaki ilişkilerin çıkara dayanmadığı farklı bir dünya, egemenlerin olmadığı bir dünya. Aslında bizi bir yönde eleştirdiler. Eleştirdikleri nokta da şu oldu: "Neden Çirkef? Çirkef çok karamsar, olumsuz bir isim." Biz de tam tersi, yaşadığımız dünyayı çirkef olarak nitelendiriyoruz. Tabii ilk çıktığında derginin neden Çirkef olduğunu bilmem ama, biz de sormuştuk. Çirkef aslında iki dönemlidir. 2001 öncesi ve 2001 sonrası. Vasvi, arkadaşlar, eğer sizin Çirkef ismiyle bir probleminiz varsa, bunu değiştirebiliriz, başka birşey de yapabiliriz dedi. Biz bunu düşündük, tartıştık ve, bizim yaşadığımız dünyayı en güzel temsil eden kavramın Çirkef olduğuna karar verdik. Ve bu Çirkefi aslında kurutmak için, bataklığın içinde açan nilüfer çiçeğini görebilmek için varız.

Vasvi Çiftçiöğlu: Bir direniştir aslında bu. Özellikle bizi eleştiren, belli bir pozisyonda olan, iktidaraşmaya çalışan, kendi iktidarını kullanarak bizim yok sayan insanlar var. Aslında bu bir çağrıdır. Biz iddia ediyoruz ki, bu ülkede sanatçı da, gazeteci de biziz. Bizden kastım, gençlerdir. Yan, artık yeter. Bu gerantokratların, bu yaşlı insanların bizi daha fazla hapsetmesine izin vermememiz gerekir. Bizim önümüzdeki engelleri kaldırmamız gerekiyor. bu ülkede sanatçı da, gazeteci de, yazar da, psikolog da biziz. Hepsisi biziz. Gençlerin önünün açılması gerekiyor. eğer onlar açmıyorlarsa bizim açmamız gerekiyor bunu.

Devam edeceğiz...

E-mail: ksp@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

Eğer 200 km. hızla gitmek tehlikeliyse, neden 200 km hız yapan araçlar üretiliyor?

Polemik

Halk arasında sıkça kullanılan "Çakmak Hasan-Kibrit Hüseyin" in kim olduğunu bilen var mı?

Üniversite Günlüğü

Güneydeki okullar Kuzeydeki üniversiteleri tanıımıyormuş. Sebep belli. İşgal altındaki okul diye nitelendiriyorlar. İyi de, liseden sonra üniversiteye gitmek isteyen birçok öğrenci Güneydeki lisans programlarına kaydoldu. İşgal altındaki liseler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Sinir Küpü

⚡ Tayyip Bush'u ziyarete gitti. Oval Ofis'te buluşup sohbet etmişler!
Oval Ofis tehlikelidir ha Tayyip, bizden uyarması.
Memleketi sattın zaten, dikkatli olasin!

⚡ Kozmetik ürünlerin ozona zararlı olduğu hep söylenir!
Kozmetik ürünlerin ozona zararlı olduğu hep söylenir!
Bre allahsızlar, sizin dünyanın dört yanında yaptığınız bomba denemeleri karşısında bayanların fısıfısı, devede kulak!
Kaldı ki kozmetikler de sizin ürününüz!
Delirtmeyin adamı, kemiririm vallahi ha!

⚡ Annan'ın plan hakkındaki son çalışmaları dengeliymiş. Öyle diyor Talat.
TC'nin paketi de dengeli değil mi?
Annan Planı da dengeli! Garantörler de dengeli! Üsler de dengeli!
Bir ben dengesiz, bir ben derbeder! Gel sen ne çektiğimi bir de bana sor Talat, bir de bana sor!

⚡ Türk Metal-Sen Başkanı Mustafa Özbek Bursa'da yaptığı konuşmada AB emperyalizmine karşı işçilerin mücadelesini sürdüreceğini buyurdu! A benim ülkücü başkanım! Sizin "yoldaşların" hükümeti döneminde ne kurtluğunuz kaldıydı ne da hiç! Pisi kedi gibiydiniz! NATO'nun, IMF'nin bir dediğini iki etmediniz!
AB'li sınıfdışlarıyla rekabet edemem de batırım diye mi korkuyorsun?

www.ozgurkibris.net

**Özgür Bir Kıbrıs İçin
Mücadelenin İnternetteki Adresi**

"Amaç, ona ulaşmak için kullanılan araçtan ne kadar "daha temel" ise, tarihte de, ilişkinin ekonomik yanı politik yanından o kadar daha temeldir."

F. Engels

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 39

SOSYALİZMİN EKONOMİK TEMEL YASASI

1.Sosyalizmin ekonomik yasaları, nesnel, insanların iradesinden ve bilincinden bağımsız yasalardır. Bunlar, sömürden kurtulmuş emekçilerin dostça ortak çalışma ve karşılıklı yardımlaşma ilişkilerini dile getirmektedir. Sosyalizmin ekonomik yasaları, kör, tahrip edici güç olarak etki göstermemektedir; bunlar sosyalist toplum tarafından kavranılmakta ve kullanılmaktadır. Komünist Partisi ve Sosyalist Devlet, iktisat politikalarında sosyalizmin ekonomik yasalarından hareket etmektedirler.

2.Sosyalizmin temel ekonomik yasası, sosyalist üretim tarzının bütün ana özelliklerini ve en önemli gelişme süreçlerini, sosyalist üretimin hedefini ve bu hedefe ulaşmanın araçlarını belirlemektir. Sosyalizmin ekonomik temel yasasının esaslı özellikleri ve gerekleri, tüm toplumun sürekli büyüyen maddi ve kültürel gereksinimlerinin üretimin en gelişmiş teknik temelinde kesintisiz büyümesi ve mükemmelleştirilmesi yoluyla azami ölçüde giderilmesinin güvence altına alınmasından oluşmaktadır.

3.Sosyalizmde kitlelerin gereksinimlerinin(alım gücünün) büyümesi, sosyalist üretimin itici gücüdür ve bunu iletir. Sosyalist üretimin sürekli büyümesi, halkın tüketiminin kesintisiz olarak artırılmasının maddi temelidir. **Sosyalist üretimin kesintisiz büyümesinin vazgeçilmez bir koşulu, üretim araçları üretiminin öncelikli gelişmesidir.** Sosyalizm,

emekçilerin büyüyen gereksinimlerini giderek daha tam olarak gideren sosyalist üretimin kesintisiz gelişmesini güvence altına almak amacıyla ileri tekniği sürekli olarak geliştirir.

4.Kendisi için ürünün ve toplum için ürünün sürekli çoğaltılmasıyla uyum içinde emekçilerin gerçek geliri sistemli bir şekilde artmaktadır. Sosyalizm, insanların çalışma ve yaşam koşullarının sürekli olarak iyileştirilmesi demektir. O, kültürel inşa için en geniş perspektifleri açmakta ve tekniğin, bilimin ve kültürün bütün kazanımlarını halkın ortak malı haline getirmektedir.

Halkın yaşamsal çıkarlarını dile getiren Komünist Partisi önderliği altındaki sosyalist devlet, iktisadî-örgütsel ve kültürel-egitsel çalışmasını giderek daha fazla geliştirmektedir. Sosyalist üretim tarzı, gelişmelerin ve zorlukların aşılması içinde gelişmektedir. Sosyalist devlet, nesnel ekonomik yasaların bilgisi ve bunların kullanılması temelinde, iktisadın bütün dallarında yeninin, ileri olanın eski üzerindeki zaferini güvence altına almakta ve toplumun komünizm yolunda gelişmesini yönlendirmektedir.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.